

ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ
БЕИНСА ДУНО
(ПЕТЪР ДЪНОВ)

НОВИЯТ МОРАЛ

ОБХОДА

ВЗАИМОТНОШЕНИЯ

ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ

БЕИНСА ДУНО

(ПЕТЪР ДЪНОВ)

НОВИЯТ

ОБХОДА

ВЗАИМООТНОШЕНИЯ

Книгата е съставена от тематично подбрани и подредени в логическа последователност **извадки** из Словото на Учителя **БЕИНСА ДУНО (ПЕТЪР ДЪНОВ)** (1864 ÷ 1944), живял и работил в България.

© **СЪСТАВИЛИ; Трендафила Балдевска**
Ангел Кермедчиев

СЪДЪРЖАНИЕ

СЪДЪРЖАНИЕ	3
ОБХОДА	8
ОБХОДА КЪМ СЕБЕ СИ	9
ОБХОДА КЪМ БЛИЗКИТЕ	9
СРЕЩИ	9
ПОВЕДЕНИЕ	10
МОРАЛ	12
КАКВО Е МОРАЛ?	12
ВИДОВЕ МОРАЛ	12
МОРАЛНИ ЧУВСТВА	15
МОРАЛЕН ЧОВЕК	15
МОРАЛНИ ПОСТЪПКИ	17
НОВИЯТ МОРАЛ	18
ПРОЯВИ	19
ПОСТЪПКИ	20
НЯКОИ ПРАВИЛА	21
без БИЕНЕ	21
БЛАГА	22
с БЛАГОПРИЛИЧИЕ	22
с БЛАГОРОДСТВО	23
с БОГАТСТВО	24
без БОРБА	24
с ВЕЛИКОДУШИЕ	24
с ВНИМАНИЕ	24
без ВОЮВАНЕ	25
не отнемай ВРЕМЕТО	25
ВЪЗПИТАВАНЕ	25
с ВЯРА	26
без ГНЯВ	26
без ГРУБОСТ	26
ДЕЛБА	26
с ДЕЛИКАТНОСТ	26
с ДОВЕРИЕ	26
ДОВОЛЕН	27
с ДОСЕТЛИВОСТ	27
с ДОСТОЙНСТВО	27
не бъдете ЕДНАКВИ	27
бъдете ЕСТЕСТВЕНИ	28
с ЕТИКЕЦИЯ	28
не ЖЕЛАНИ	28
без ЗАБЕЛЕЖКИ	28
без ЗАВЕЩАНИЕ	28
без ЗАВИСТ	29
ЗАЕМ	30
без ЗАПОВЕДИ	30
без ЗАСЯГАНЕ	31
със ЗАЧИТАНЕ	31
без ЗЛОБА	31
без ЗЛО	31
без ИЗБУХВАНЕ	31

с ИЗВИНЕНИЕ	32
без ИЗМАМА	32
без ИЗПОЛЗВАНЕ	32
без КАРАНЕ	32
КАЗВАНЕ	33
без КОНТРАСТИ	33
без КРИТИКА	33
<i>без ЛЪЖА</i>	35
<i>без ЛЮБОПИТСТВО</i>	36
<i>с МЕКОТА</i>	36
<i>с МИЛОСЪРДИЕ</i>	36
<i>с МИСЪЛ</i>	36
МНЕНИЕ	37
<i>с НАГАЖДАНЕ</i>	38
<i>без НАКАЗАНИЕ</i>	38
<i>без НАЛАГАНЕ</i>	38
<i>без НАПОМНЯНЕ</i>	38
<i>без НАСИЛИЕ</i>	38
<i>без НЕДОВОЛСТВО</i>	39
<i>без НЕДОРАЗУМЕНИЯ</i>	40
<i>без НЕДЪЗИ</i>	40
НЕПРИЯТЕН ЧОВЕК	40
<i>без ОБЕЩАВАНЕ</i>	40
<i>без ОБИДИ</i>	41
ОБИЧАЙТЕ ВРАГОВЕТЕ СИ	43
<i>да си ОБЛЕЧЕН</i>	43
<i>в ОБЩЕСТВОТО</i>	43
<i>без ОГРАНИЧЕНИЯ</i>	44
<i>без ОЖЕСТОЧЕНИЕ</i>	44
<i>без ОЗЛОБЛЕНИЕ</i>	44
<i>без ОМРАЗА</i>	44
ОМРЪЗВАНЕ	45
<i>без ОПЛАКВАНЕ</i>	45
ОПРАВЯНЕ ДРУГИТЕ	46
<i>без ОСЪЖДАНЕ</i>	46
<i>без ОТГОВАРЯНЕ</i>	46
<i>без ОТБЯГВАНЕ</i>	46
ОТВРАЩЕНИЕ	46
<i>без ОТРИЧАНЕ</i>	47
<i>с ОТСТЪПВАНЕ</i>	47
<i>без ОТМЪЩЕНИЕ</i>	47
ОЦЕНЯВАНЕ	47
<i>без ПОГРЕШКИ</i>	47
<i>без ПОДОЗРЕНИЕ</i>	48
<i>без ПОДЧИНЯВАНЕ</i>	48
<i>с ПОЖЕЛАВАНЕ</i>	48
ПОПРАВЯНЕ	49
<i>без ПОХВАЛИ</i>	49
<i>с ПОЧИТАНЕ</i>	49
ПРАВЕНЕ	50
ПРАВО	50
<i>без ПРЕДИЗВИКВАНЕ</i>	50

<i>с ПРИМИРЯВАНЕ</i>	50
ПРЕОБРАЗЯВАНЕ	51
<i>с ПРОЩАВАНЕ</i>	51
<i>без ПРЕДУБЕЖДЕНИЕ</i>	52
ПРЕСТЪПЛЕНИЕ	52
<i>без ПРИРАВНЯВАНЕ</i>	52
<i>без ПРОСИЯ</i>	52
<i>бъдете ПРЯМИ</i>	53
РАДВАЙТЕ СЕ	53
РАЗЛИЧНИ	53
<i>без РАЗНОГЛАСИЕ</i>	53
<i>без РЕВНОСТ</i>	53
<i>с РЕШАВАНЕ</i>	54
<i>без РУГАНЕ</i>	54
<i>със СВОБОДА</i>	54
<i>ако си СИЛЕН</i>	55
<i>със СМИРЕНИЕ</i>	55
СПАЗВАНЕ	55
<i>със СПОГОДЯВАНЕ</i>	55
<i>със СПОДЕЛЯНЕ</i>	55
<i>без СПОР</i>	56
СПРАВЕДЛИВИ	56
<i>със СПРАВЯНЕ</i>	56
<i>без СПЪВАНЕ</i>	56
<i>без СРАВНЯВАНЕ</i>	57
<i>със СТИМУЛИРАНЕ</i>	57
СТРАДАНИЕ	57
<i>без СТРАХ</i>	57
<i>без СТЪЛКНОВЕНИЕ</i>	57
<i>със СЪВЕСТ</i>	57
СЪВЕТ	57
<i>със СЪГЛАСИЕ</i>	58
<i>без СЪДЕНЕ</i>	58
СЪЛЗИ	59
<i>без СЪМНЕНИЕ</i>	59
<i>без СЪРДЕНЕ</i>	59
<i>с ТАКТИЧНОСТ</i>	60
<i>с ТЪРПЕНИЕ</i>	60
<i>без УБИЙСТВО</i>	60
<i>с УВАЖЕНИЕ</i>	60
<i>без УГАЖДАНЕ</i>	61
УПОРИТОСТ	61
УПРАВЛЯВАНЕ	61
УПОВАНИЕ	62
<i>с УСМИВКА</i>	62
<i>с УЧТИВОСТ</i>	62
<i>неХАРЕСВАНЕ</i>	63
ХВАЛЕНЕ	63
<i>с ЧЕСТНОСТ</i>	63
ЧУВСТВА	63
<i>с ЩЕДРОСТ</i>	64
ПРИМЕРИ	64

КОЙТО ВИДИ	64
ЕДНА РАБОТА	64

Ние се спрем и казваме:

Да имаме морал!

Какъв морал?

Като си легна вечерно време,
трябва да се изправя пред Бога
и да прекарам през ума си
всички хора, с които съм се
срещал през деня,
да видя сторил ли съм това,
което трябва да направя.

Това е морал!

ОБХОДА

Ще знаеш с всеки един човек как да се обхождаш.

(АКО ГОВОРЯ – II т. - 91).

Обхода значи да се обхождаш разумно със себе си, с ближните си и с Природата. Разумната обхода подразбира живот. *(ВЕЛИКАТА РАЗУМНОСТ - издание 2004 г. - 309).*

Ти преди да си се проявил, можеш да правиш, каквото искаш, а щом станеш видим, тогава ти вече трябва да имаш правилни отношения. Та това е една максима, която трябва да имате в ума си, при сегашните наши условия, тъй както сте, какво трябва да правите. Трябва ви едно познание да сведете живота си до ония елементарни потреби, които имате. *(ПЪТЯТ НА ДОБРОТО - 506).*

Като се вглеждате в живота, виждате, че една велика Разумност определя движенията на частите и отношенията им към себе си и към Цялото. Тези движения и отношения наричаме с общо име „обхода”. Следователно, когато казваме, че човек трябва да има правилна обхода, разбираме правилно отношение към частите на Цялото и към самото Цяло. Дето има правилна обхода, там съществува разумност в отношенията или съгласуване на частите с Великата Разумност на живота. *(БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ - 133).*

Като ни срещне човек, в обходата ни, в движенията ни, от нас да лъха светлина, да имаме добрите навици. *(ФРАКТИ, ЗАКОНИ, ПРИНЦИПИ - I том - 50).*

Търсите ли добра, правилна обхода, идете между разумните хора. Между глупавите обходата не е правилна. Защо? Защото нямат нищо; те не носят благата. *(НОВОТО НАЧАЛО - 310).*

В обходата ти трябва да знаеш какво трябва да дадеш от себе си всякому и това, което даваш, всеки да е доволен от него. *(ВЕЛИКАТА РАЗУМНОСТ - издание 2004 г. - 359).*

За да имаш обхода към човека, представи си, че познаваш неговата душа. Това значи да видиш изгрева на неговото слънце. Само така ще познаете Божественото в човека... Ако не видите Божественото в човека, не може да обхода към него. *(ВЕЛИКАТА РАЗУМНОСТ - издание 1949 г. - 318).*

Да можем да се обхождаме с един човек тъй, както Бога. Този човек трябва да го обичаме както себе си. *(СВЕЩЕНИ ДУМИ НА УЧИТЕЛЯ - II т. - 87).*

Казвате: „В какво седи Новото?” Ако не знаете как да се усмихнете, ако не знаете как да гледате, ако не знаете как да слушате, ако не знаете как да говорите, ако не знаете как да пеете, тогава в какво седи Новото? *(ФАКТИ, ЗАКОНИ, ПРИНЦИПИ - I том - 177).*

Не казвай: „Защо някой не се обхожда добре с мене?”, но благодари на краката си и бягай. Не се разправяй с вълка. Не търси правата си от него, но бягай. *(ФАКТИ, ЗАКОНИ, ПРИНЦИПИ - I том - 99).*

Лошите работи се дължат на хората неразумност, не знаят как да постъпят, вършат прегрешения, грехове. *(ФАКТИ, ЗАКОНИ, ПРИНЦИПИ - I том - 213).*

Не можеш да бъдеш свободен, ако нямаш правилна обхода. *(ТРИТЕ ПОСОКИ – 90).*

Искаш някога да знаеш, дали даден човек има добра външна обхода. Много просто, виж ушите му. Който има красиво ухо, той се обхожда добре, постъпките му са правилни. *(РАБОТА НА ПРИРОДАТА – 99).*

Обходната е необходима за самия човек, за неговите близки и за славата Божия. Бог изисква от всички негови чада добра обхода. Да се оправдаваш, че не си постъпил добре, това не те извинява. Да туряш вината върху другите..., това не те спасява. (*ТРИТЕ ПОСОКИ - 92*).

Не прави друг път това, което не искаш и на тебе да правят. (*СИЛА И ЖИВОТ – III серия - 24*).

Велико нещо е обходата! Не е достатъчно човек да има само външна обхода. Той трябва да има и вътрешна обхода т. е. да обича всяко живо същество, да постъпва към него така, както към себе си. (*ЦАРСКИЯТ ПЪТ НА ДУШАТА - 121*).

Всяко недоволство, всяко неразположение на човека се дължи на нарушаване закона на обходата и на обезценяване на малките неща. (*ЦАРСКИЯТ ПЪТ НА ДУШАТА - 121*).

Който няма правилна външна и вътрешна обхода, той влиза в стълкновение с волята Божия. (*ЦАРСКИЯТ ПЪТ НА ДУШАТА - 121*).

ОБХОДА КЪМ СЕБЕ СИ

Първо ще имаш обхода към себе си. (*ТРИТЕ ПОСОКИ - 90*).

Не ограничавай мислите, чувствата си и не пресилван тялото си. (*ТРИТЕ ПОСОКИ - 90*).

Ако се обхождаш добре със себе си, ще бъдеш здрав. Ако не си здрав, значи, че нямаш обхода към себе си. Трябва да бъдеш здрав. (*ТРИТЕ ПОСОКИ – 90*).

Ако страдаш от ревматизъм, болка в главата, гърдите, стомаха, лекарят ще каже, че има наслоявания на чужди вещества, на киселини в организма ти. Защо става това? Защото не знаеш как да се обхождаш със себе си. (*ТРИТЕ ПОСОКИ - 90*).

Често човек се отнася грубо към своите удове, към ръцете, и краката си. Ръцете и краката са група от разумни същества, които имат своя мисъл и свои намерения. (*ВЕЧНОТО БЛАГО - 291*).

Когато говорим за добра обхода в мисли, чувства и постъпки, ние разбираме правилното вливане на светлината, топлината и Божествената сила в човешкия организъм. (*СМЯНА НА СЪСТОЯНИЯТА – 92*).

ОБХОДА КЪМ БЛИЗКИТЕ

Неправилните отношения между близки хора - майка и деца, братя и сестри, мъж и жена причиняват различни болести. Щом се изправят отношенията, болестта изчезва. Болестите имат различен произход: физически, сърдечен и умствен. (*ПЪТ КЪМ ЖИВОТА - 97*).

Не е извинително за човека, на когото са дадени отличен ум и отлично сърце, да няма обхода, да не цени онова, което е вложено в душата на неговия ближен. Ето защо, всеки трябва да се стреми да изработи в себе си правилна външна обхода и чувство да цени малките неща. Като развива това чувство в себе си, същевременно той развива и вътрешна обхода. (*ЦАРСКИЯТ ПЪТ НА ДУШАТА - 120*)

СРЕЩИ

Като срещнеш някого, не знаеш какво положение да вземеш. Срещате някого, изпъчите се или пък свиете се... Обхода трябва да имате! (*ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА - II том - 33*).

Иде човекът, отстъпи. (*ФАКТИ, ЗАКОНИ, ПРИНЦИПИ - I том - 177*).

Срещнеш някой човек - той да се радва, че си го срещнал. (*ВЕЛИКАТА РАЗУМНОСТ - издание 2004 г. - 39*).

Едно се иска от вас: като срещнете един човек, да му отдадете тази цена, която Бог му е определил. (*ЛЪЧИ НА ЖИВОТА - 188*).

Сега иде новият живот. Сега иде оная Любов, според която е приятно да срещнеш човека. Защо? Знаеш как да постъпваш. (*НОВОТО НАЧАЛО - 226*).

Проявените добри заложби са Божествени. Няма по-хубаво нещо да видиш една Божествена усмивка. Като срещнеш човека, да кажеш: „Как сте?“ - и от лицето ти да лъхат най-добрите чувства. Като кажеш на човека: „Добър ден“ - от теб да лъха доброта, да излизат добри чувства. Някой каже: „Добър ден“ - и от него нищо не излиза. Онова, което излиза от нас, трябва да бъде възвишено и благородно. (*ФАКТИ, ЗАКОНИ, ПРИНЦИПИ - том - 60*).

ПОВЕДЕНИЕ

Земята е училище, в което всички души, които слизат от невидимия свят, идат на Земята да научат правилно да се обхождат. (*ЛЪЧИ НА ЖИВОТА - 73*).

Всички трябва да знаете, че съставлявате едно цяло, в което всеки заема своето определено място. (*ВЛИЗАНЕ - 25*).

Съвременните хора едва сега учат как да се отнасят помежду си. Не е лесно да се справяш с хората. Лесно е да се справиш с един учител или търговец, защото имаш интерес към тях. Обаче, как ще се справяш с ония, към които нямаш никакъв интерес? Какви отношения трябва да имаш към всичко живо в природата? (*НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 193*).

Ще гледате да възстановите една вътрешна хармония между всички, да се нагласите като нотите - всеки на своето място. (*БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ - 1919 г. - 14*).

Ние трябва да търпим всички, да бъдем толерантни към всички и да не се отвращаваме от никого. (*СИЛА И ЖИВОТ - III серия - 125*).

Мислите и поведението определят мястото на човека в живота, дали ще бъде беден или богат, здрав или болен, щастлив или нещастен. (*МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН - 05.09.1990*).

Разумният човек се стреми към правилна обхода с хората и със себе си. Той е внимателен в мислите, чувствата и постъпките си, стреми се да не причини с тях някаква вреда на ближните си, нито на себе си. (*ДВИГАТЕЛИ В ЖИВОТА - 23*).

За да удовлетвориш някого, трябва да се отнасяш към него като към себе си. И той трябва да се отнася към тебе към себе си. (*МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН - 27.04.1991*).

Искате ли да спечелите сърцето на хората, не се излъчвайте пред тях, но наведете се малко и учтиво ги приемете. Това са особени линии на поведение, на обхода, които човек трябва да спазва. (*СМЕНИ В ПРИРОДАТА - 158*).

Не очаквайте хората да ви обичат, но вие обичайте. (*СТЕПЕНИ НА СЪЗНАНИЕТО - 324*).

Любовта приближава хората не по физическо разстояние, а по връзка между душите. В духовно отношение, които се обичат, те са близо един до друг. (*БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - 226*).

Ако обичате някой беден, слаб човек, вие лесно ще покажете любовта си към него. Как? Ще го облечете добре, ще го нахраните, ще го изпратите на училище да учи... Обаче как ще познаят

богатият и силният, че ги обичате? Богатият не се нуждае от материални блага. Силният пък не можете да носите на гърба си. И към тях, обаче, можете да проявите любов. Как? По духовен начин. Те се нуждаят от духовно проявление на любовта. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - 71)*.

Умният човек трябва да обича всички хора, без те да подозират това. Той ще ги обича, без да им говори сладки думи. *(ДА ИМ ДАМ ЖИВОТ - 85)*.

Когато се съединява с подобния си, слабият увеличава силата си. Това, което единицата не може да направи, колективитетът ще го направи. *(СТЕПЕНИ НА СЪЗНАНИЕТО - 22)*.

Когато Любовта царува между хората, те не се измъчват. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - 239)*.

С бой нищо не се постига; и с думи нищо не се постига. Работите се оправят с любов. С любов всичко се постига. *(ЛИКВИДАЦИЯ НА ВЕКА - 240)*.

Ако сте извор, който постоянно тече, хората ще ви посещават..., никога няма да бъдете изоставени. *(ВЛИЯНИЕ НА СВЕТЛИНАТА И НА ТЪМНИНАТА - 33)*.

Хората се интересуват едни от други дотолкова, доколкото благо на едного е и тяхно благо. *(ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА – 48)*.

Не се бъркайте в работите на хората. Не се месете в тяхната любов. *(ДА ИМ ДАМ ЖИВОТ - 164)*.

Аз дойдох да науча хората да дават широк простор на всяка душа и да поощряват всяко добро начало във всичко. Ако всеки даде свобода на близките си, както и той се нуждае от такава, ще има широк простор на действия и мисли. *(СИЛА И ЖИВОТ - III серия - 197)*.

Истинската свобода разбира разумни отношения между живите същества, които не нарушават интересите помежду си. *(ФОРМИ В ПРИРОДАТА - 60)*.

Ако искате да запазите любовта на някого, останете в дома му само за няколко дена, а след това вземете си стая наблизо до него; същевременно трябва да имате материални средства на разположение, с нищо да не го ангажирате. *(НЕРАЗРЕШЕНОТО - 179)*.

Изкуство е, като се върне човек между своите си, да се нагоди според техния живот, да не влиза като клин помежду им. *(СТЕПЕНИ НА СЪЗНАНИЕТО - 14)*.

Ако човек иска да придобие нещо, няма защо да глади и да маже наоколо, но да се изкаже свободно, да изложи мотивите, заради които желае това нещо, и да види, че хората ще го разберат. Човек сам трябва да изложи нуждите си, няма защо да очаква на хората те да разбират нуждите му и да ги задоволяват. *(ДА ИМ ДАМ ЖИВОТ - 80)*.

За бъдеще, когато доброто царува, богатата ще бъдат еднакво разпределени между хората и те ще имат добри отношения помежду си. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ – 244)*.

Срещнете ли някой човек, не го осъждайте, че не върви по пътя, по който вие вървите, но вътре в душата си дайте му право да живее, както той разбира. Да дадеш право на човека свободно да се проявява, това значи да дадеш възможност на Бога в него да се прояви... Не ограничавайте нито себе си, нито другите. *(ДА ИМ ДАМ ЖИВОТ – 67)*.

Ако вие или друг някой направи някаква погрешка, не бързайте да се произнесете върху нея, но направете един вътрешен превод... Извадете някаква поука за себе си. *(БЪДЕЩЕТО ВЕРУЮ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО - 34)*.

По някой път в плюенето, в секненето, в разните движения ставаме отвратителни на обкръжаващите. Като ни срещне човек, в обходата ни, в движенията ни, от нас да лъха светлина, да имаме добрите навици. *(ФАКТИ, ЗАКОНИ, ПРИНЦИПИ - I том - 60)*.

Ще работите, ще се молите, докато дойдете до съгласие не само с Бога, но и с всички живи същества. (*ЦЕННОТО ИЗ КНИГАТА НА ВЕЛИКИЯ ЖИВОТ - 32*).

Вслушвайте се в тихия глас на Бога, Който ви нашепва: Обхождайте се с всички души така, както аз се обхождам с вас. (*ЛЪЧИ НА ЖИВОТА - 77*).

МОРАЛ

КАКВО Е МОРАЛ?

Думата „морал” в ограничен смисъл означава правилни отношения между хората. (*ФОРМИ В ПРИРОДАТА - 48*).

Моралът представя външната страна на духовния живот на човек. (*ДА ВИ ДАДЕ - 101*).

Отношенията на човека към себе си и към ближните му определят неговия морал. (*КРАДЕЦЪТ И ПАСТИРЪТ - 9*).

Всички онези постъпки, на които причините се намират във вас, те не са още морални. (*СЪЩЕСТВУВАНЕ, ЖИВОТ И ОТНОШЕНИЕ - 427*).

Човек трябва да бъде благ не само за подобните си, но и за всички останали същества без изключение. Такъв е моралът на безсмъртието. (*ЗАТОВА СЕ РОДИХ - 19*).

Това, което хората наричат морал, не е нищо друго, освен очертаният път, по който са вървели добрите и великите хора. (*КРАДЕЦЪТ И ПАСТИРЯТ - 18*).

Моралните чувства са живи сили в човека. (*ФАКТОРИ В ПРИРОДАТА - 278*).

Под думата „морален живот” ние разбираме онзи истински Божествен живот, в който Божественото начало взема връх над човешкото. (*МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН - 18.7.1991 г.*).

Страхът не е морал. (*МОК – III г. - 67*).

Морал, който се налага на хората, е безморалие. (*ФОРМИ В ПРИРОДАТА - 18*).

Ако се спрем върху въпроса за морала, мъчно може да се каже кое е морално и кое не. Моралът е ръководно начало в живота. Той е форма, която постоянно се мени. (*УЧЕНИЕ И РАБОТА - 175*).

Хиляди статии с морално съдържание са писани, хиляди проповеди за морален живот са държани на хората, че не трябва да крадат, да убиват, да лъжат, но въпреки това те правят, каквото знаят. (*БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - 359*).

ВИДОВЕ МОРАЛ

Моралът е нещо относително. (*АБСОЛЮТНА ИСТИНА - 85*).

Моралът е изводът, т. е. резултатът на човешкия живот. Моралът е променлива величина. Той се изменя според разбиранията на хората. Моралът на животното се отличава от морала на човека; моралът на човека се отличава от морала на възвишените същества. Моралът зависи от степента на човешкото развитие. (*ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - 223*).

Има толкова вида морал, колкото народи и колкото хора има на Земята. (*АБСОЛЮТНА ИСТИНА - 85*).

Морал, който не обхваща целокупния живот, е **относителен**. Той не е валиден за всички живи същества. (*ФОРМИ В ПРИРОДАТА - 21*).

Вашият морал е **неустановен**, вследствие на което, за вас нещата не са още абсолютни. Не мислете, че вашият морал е единствен, абсолютен и установен. Природата си служи със съвсем други правила и закони, с друг морал, съвършено различен от този, според който вие живеете. И методите, с които Природата работи, са различни от вашите. Методите, правилата и законите в човешкия живот не са абсолютни, вследствие на което хората се колебаят, съмняват се едни в други. (*ВЕЛИКОТО И КРАСИВОТО - 300*).

Външният морал не прави човека морален. Ако искаш да станеш силен и да се справиш с всички противоречия, вложи морала дълбоко в себе си, да ти стане втора природа. Това значи, при всички противоречия и мъчности да бъдеш като риба във водата: да се гмуркаш във водата, да влизаш и излизаш, без да се удавиш. Сегашният човек, понеже е изгубил истинския морал, влиза във водата и се дави - забравил е изкуството да плува и да хвърчи. (*ФАКТОРИ В ПРИРОДАТА - 226*).

Моралът обхваща не само отделния човек, но и окръжаващите, и обществото. Има морал, който се отнася до **самия човек**, има морал, който се отнася до **цялото общество**. Следователно, който не живее добре, той е вреден както за себе си, така и за обществото... Някои мислят, че морален човек е този, който постъпва добре главно към ближните си, а не е важно дали постъпва добре към себе си. (*БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ - 300*).

Дойдем ли до **човешкия морал**, там виждаме две страни на отношения: морал, който се прилага при взимане, и морал, който се прилага при даване. Когато моралът се отнася до взимане, всеки човек знае как да постъпи. Стане ли въпрос за даване, там се проявява истинският морал на човека. Който е готов доброволно да изплаща своите задължения, той е морален човек. (*ФОРМИ В ПРИРОДАТА - 48*).

В какво седи моралът? - Дойде един приятел, когото обичам, аз съм търговец, морален съм спрямо него, ще му дам от най-хубавото масло. Но ако дойде някой, който не е приятел, когото не обичам, аз няма да му дам от онова хубавото масло... Такъв е моралът не само на търговците, такъв е моралът и на религиозните хора. В една религиозна община, членовете на тази общност каквито и да са те, по-между си имат едни отношения, а с външните хора имат други отношения. (*ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - 450*).

Днес хората не успяват, защото се намират под влиянието на учения с различен морал, с различни становища. Едни забраняват на човека едно, други-друго, и той не знае какво да прави и какво да не прави. За да не се обърка, човек трябва да прави това, което Природата прави.

Дойдат ли до въпроса за морала, хората... се натъкват на ред противоречия, защото не са дошли още до истинския морал. (*ДА ВИ ДАДЕ - 101*).

Истинският морал седи в това, всяко нещо, което човек върши, да бъде продиктувано от любов и от добро. (*ЛЮБОВ КЪМ БОГА - 153*).

За да се поддържат обществата, всеки трябва да внимава на своя живот, правилно да дели баницата. В това седи **истинският морал**. Въпросите се разрешават с правилно деление, а не със заканване или със заплашване. (*ЧЕТИРИТЕ КРЪГА - 161*).

Истинският морал в света седи в следующето: да желаш да имаш само това, което Бог е определил за тебе. (*ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - 466*).

Истинският морал произтича от Божествения живот. Той е носител на голяма светлина. (*ФОРМИ В ПРИРОДАТА - 19*).

В света непременно трябва да съществува един вътрешен морал, който да бъде **еднакъв** за всички. (*ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА - 455*).

В Природата съществува само един морал. Той трябва да бъде еднакво валиден за всички. (*АБСОЛЮТНА ИСТИНА* - 85).

В Природата съществува морал, който има отношение към всички същества в живота и в Природата. Той е еднакво валиден за всички живи същества. Човешкият морал е валиден само за хората, а **моралът на Природата** - за всички същества. Този морал не прави изключение за никого. Той е еднакво задължителен за всички живи същества. Никой не може да избегне от отговорност пред морала на разумната природа. (*ЗАКОНИ НА ДОБРОТО* - 266).

Стремете се към великия морал, който има предвид интересите и живота на **всички същества**. (*ДЕЛАТА БОЖИИ* - 296).

Има един установен, абсолютен морал, наречен **Божествен**. (*НАЧАЛО НА МЪДРОСТТА* - 147).

Оставете човешкия морал настрана и живеете по **Божествения**. (*ЦЕННОТО ИЗ КНИГАТА НА ВЕЛИКИЯ ЖИВОТ* - 312).

Божественият живот изисква от човека висок морал, който произтича от ума, сърцето, душата и духа. Следователно високият морал е вътрешно качество на човека. Той подразбира абсолютна чистота и безкористие. Отношенията към Бога, към ближния ви и към самия себе си трябва да почиват на пълно безкористие и абсолютна чистота. Не е позволено на човека да използва ближния си в името Божие. (*ТРИТЕ ЖИВОТА* - изд. 1942 г. *София* - 317).

Дръжте се за Божествения морал и Божествените закони като абсолютни величини. В тях няма никаква изненада, никакво изключение. Това е **моралът на Цялото**. Значи има морал и на частите. Например, докато си в общество между много хора, ти си морален човек. Щом останеш сам, изгубваш морала си. (*ФАКТОРИ В ПРИРОДАТА* - 232).

От гледището на Божествения живот, съвременният морал е безморалие, а чистотата им – нечистота. (*УСТОЙЧИВИ ВЕЛИЧИНИ* - 47).

Може да се говори на хората за велик морал, но след като пречистят живота си. (*УСТОЙЧИВИ ВЕЛИЧИНИ* - 47).

Човек се калява чрез възвишения морал. Този морал го прави устойчив, със здрав гръбнак. (*ДЕЛАТА БОЖИИ* - 268).

Човек трябва да пази известен морал към тялото си. Не е позволено човек да измъчва тялото си... Приложението на морала започва от човешкото тяло и постепенно излиза навън, към същества, по-далечни и по-близки от него. Затова казваме, че както постъпва човек към себе си, така ще постъпва и към другите. (*ЗАКОНИ НА ДОБРОТО* - 19).

Новият морал се отнася към съзнанието на хората. Те трябва да имат предвид, че са служители на Бога и всичко, което вършат, става пред неговото лице. (*ОТНОШЕНИЕ НА ПРОСТИТЕ ИСТИНИ КЪМ ЧОВЕКА* - 92).

За да дойде до висок морал, човек трябва да придобие нова, положителна наука. (*КРАДЕЦЪТ И ПАСТИРЯТ* - 9).

Докато греши и върши престъпления, човек се намира в животинския морал. Колкото повече се издига човек над обикновените условия на живота, толкова по-бързо навлиза в духовните условия, които го водят към велик, възвишен морал. Докато дойде до този морал, човек неизбежно ще греши, но същевременно ще се изправя. По външния вид на човека, по лицето му ще познаете какъв е неговият морал. Който е придобил великия морал, той благоухае. С морала, който излиза от него във вид на струи, той повдига падналите, утешава страдащите. (*ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА* - 24).

Стремете се към възвишения морал на разумните същества. (*БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ - 113*).

МОРАЛНИ ЧУВСТВА

Човекът е човек по причина на своите морални чувства. (*МОК – III з. – 18 лекция - 182*).

Моралните чувства са: съвест, милосърдие, вяра, надежда, твърдост и любов към Бога. (*МОК – III з. – 18 лекция - 178*).

Всяко морално чувство си има свои органи. Според степента на развитието на тия органи, може да се прояви едно или друго от моралните чувства. (*МОК – III з. – 18 лекция - 179*).

Ако лишите човека от моралните чувства, той ще заприлича на животно. Той не знае какво нещо е право... Човек без морални чувства, няма морален устой. (*МОК – III з. – 18 лекция - 181*).

Развитието на моралните чувства е необходимо за всеки едно от вас. Само при моралните чувства вие може да бъдете физически здрави. Моралните чувства дават простор, широчина на човешкия дух. Те внасят още разширение на кръвоносните съдове, т. е. дишането е свободно, а кръвообращението правилно, няма никакво стеснение в човека. Много от болестите се явяват от неправилното развитие на моралните чувства. И затова всички ще се стремите да изправите недъзите си. (*МОК – III з. – 18 лекция - 191*).

МОРАЛЕН ЧОВЕК

Морал трябва да има човек. (*ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - 223*).

Човек е морален дотолкова, доколкото неговият организъм е устойчив. Колкото организъмът е по-разумно устроен, толкова той е по-морален... Моралът съответства на строежа на организма. Тъй че под думата „морал” разбираме онова разумното, което си придобил, което си съградил. Колкото организъмът е по-разумно съграден, толкова по-издържа, човек е по-морален. (*ПЪТЯТ НА ДОБРОТО - 497*).

Истински морален човек е онзи, който има здраво тяло, добре мебелирано, т. е. добри чувства и добра вътрешна инсталация, за да се отоплява и осветява добре. (*МЕТОДИ ЗА САМОВЪЗПИТАНИЕ - 211*).

Често неморалният живот на човека се дължи на изкривяване на гръбначния стълб. Щом се изправи гръбначният стълб, мислите, чувствата и постъпките се изправят. (*ФАКТОРИ В ПРИРОДАТА - 224*).

Казвате, човек трябва да бъде морален. Моралът е резултат на нещо. Той се изработва в течение на човешкия живот. Първото нещо, което взема участие в изграждането на морала, е човешкият ум. След това идват чувствата: моралните чувства - най-високият връх в човека, личните чувства, обществените и постепенно слиза надолу - низшите чувства и инстинктите. Моралните чувства дават устой на човешкия ум. (*ФАКТОРИ В ПРИРОДАТА - 278*).

Човек е човек по причина на своите морални чувства. (*МОК – III з. – 18 лекция - 182*).

Човек със сол (прана) съвременните философи го наричат морален. (*СИЛА И ЖИВОТ – III серия - 6*).

Обществените и моралните чувства са живи сили в човека. (*ФАКТОРИ В ПРИРОДАТА* - 278).

Моралът, възвишеното в света, си има своя специфична основа. Не можеш да бъдеш морален, ако живееш само за себе си. Не си морален, ако живееш даже и за другите. Истински морален е този, който живее първо за Бога, за Цялото. (*ТРИТЕ ПОСОКИ* - 163).

Човек трябва да има висок морал, който да прилага първо към себе си, а после и към ближния си. На себе си ще се учи, а върху ближния ще прилага наученото. (*ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА* - 104).

За да има човек морал в себе си, това е плод на неговото разумно сърце, което е придобило известна опитност, извадило известни максими за себе си, приложило ги е и ние ги наричаме естествени навици на човека. (*МОК - III г. - 24 лекция* - 67).

Моралът на хората ясно се вижда в техните отношения на взимане и даване. (*ФОРМИ В ПРИРОДАТА* - 48).

За да стане човек морален, ни най-малко това не значи, че той трябва да стане външно морален. (*СЪЩЕСТВУВАНЕ, ЖИВОТ И ОТНОШЕНИЕ* - 428).

Ако срещнете красива мома на улицата, няма да я нападнете. Напротив, всеки ще си свали шапката, ще я поздрави и ще си отмине. Като срещнете същата мома сама в гората и я нападнете, какъв е вашият морал? - Моралът ви ще се изпита в гората. Ако влезеш в стаята ми в присъствието на няколко души и не вземеш нищо, минаваш за честен човек. Но ако си сам и вземеш най-малкото нещо, ти не си честен, не си морален човек. Моралът, честността ти се изпитват, когато си сам, никой да не те следи, никой да не те контролира. Морал е да срещнеш жена, сама в гората, и ако е гладна, да я нахраниш и да я придружиш, без да я докоснеш... Правилно ли е да срещнеш една жена и тя да трепери от тебе? Морал ли е това? (*ЖИВИЯТ ГОСПОД* - 159).

Всичко, каквото бих направил за теб, ще го направя тъй, както за себе си го правя, без изключение. (*БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ* - 1922 г. - 181).

Човек не може да успява в морално отношение, докато не разбере връзката между частите на цялото. Тогава той ще знае, че не е независима единицата, и ще отстъпва. (*СЪБУЖДАНЕ* - 203).

Когато хората правят добро от страх, в какво положение се намират? (*СЪЩЕСТВУВАНЕ, ЖИВОТ И ОТНОШЕНИЕ* - 428).

Който е готов доброволно да изпълни своите задължения, той е морален човек. (*ФОРМИ В ПРИРОДАТА* - 49).

Моралът на някои хора прилича на морала на слугата. Те се страхуват да дават от своите блага, за да не осиромашеят. Божиите блага са безкрайни. Давай от Божиите блага и не се страхувай. (*БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ* - 113).

Работоспособността има отношение към неговия морал. Колкото по-работлив е той, толкова е по-морален... Да работи човек, това значи, да твори. (*ЗАКОНИ НА ДОБРОТО* - 205).

В приложение на морала човек трябва да бъде точен и изпълнителен. (*ЗАКОНИ НА ДОБРОТО* - 223).

Когато мисли право, човек изработва истински морал в себе си. (*ВЕЛИКАТА РАЗУМНОСТ* - 144).

И в говора на човека има морал. Не се ли спазва този морал, говорът е груб, неизразителен, неприятен. Само онзи човек говори по-правилата на морала, който има

нужната мекота... Мекотата дава израз, интонация, а съдържанието на думите изпъква ясно. (*БОЖИЯТ ГЛАС* - 12).

Ако се движи по пътя на най-малкото съпротивление, човек спазва едно от правилата на морала в Природата. (*БОЖИЯТ ГЛАС* - 12).

Природата има един строг, неизменен морал, който се прилага еднакво към всички хора. (*ВЕЛИКАТА РАЗУМНОСТ* - 144).

Който се отнася добре с животните и растенията, с хората ще бъде още по-внимателен. Този е моралът на новата култура. (*МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН* - 04.08.1991).

Дали съзнаваш кое е морално или не, не е важно. Един ден говедата ще те държат отговорен за кожата, от която си носил обувки. (*ВЕЛИКАТА РАЗУМНОСТ* - 144).

Ще любиш, ще обичаш Истината, ще бъдеш мъдър, ще бъдеш добродетелен, справедлив, щедър, снизходителен. Ще се самопожертваш за другите. (*ОБЪСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ* - 1922 г. – 34).

Възможно е най-силният човек в света да се подхлъзне. Има такива сили в света, които благоприятстват за подхлъзването на един човек. И затуй, аз казвам, че повечето хора в съвременния свят нямат морален устой. Те може да имат морален стремеж, но морален устой нямат. Този морален устой от сега нататък може да се създаде у тях. Някой човек мисли, че има сили да устои на всичко, обаче, щом в живота, вижда, че няма сили, поддава се. (*ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА* - 484).

Доказано е, че човек с морален устой, може да живее по-дълго време от онзи, който няма морален устой в себе си. Като спазва законите на великия морал, човек пести силите на своя физически и духовен живот. (*ДА ВИ ДАДЕ* - 103).

Когато се проповядва един велик морал, той не се отнася само до сегашния живот; той се отнася и за миналото, и за бъдещето. Вие трябва да оправите работата и на дядо си, и на прадыдо си, на всички четири поколения преди вас. Вие трябва да премахнете лъжата, която е съществувала във всички четири поколения преди вас, докато дойдете до себе си. (*ПЪТЯТ НА УЧЕНИКА* – 98).

И съвременните хора говорят за морал, осъждат и одобряват постъпките на своите ближни, но ако разгледат своите постъпки, ще видят, че малко от тях отговарят на правилата за морала. (*БОЖИЯТ ГЛАС* - 12).

Всеки разбира доброто и морала според възгледите на епохата, в която живее. Малцина са се издигнали над разбиранията на своето време. (*ЦЕННАТА ДУМА* - 337).

Хората се морализират едни други, но въпреки това, не се оправят. Защо? Не знаят как да се морализират. Да морализирате човека, това значи, да му помогнете, без да го изложите, без да накърните неговото достойнство. (*ЗАКОНИ НА ДОБРОТО* - 259).

Как могат да се оправят работите на хората? - Като се молят един за друг, като си помагат и като си желаят доброто. Ако хората живеят по този начин, те ще бъдат в сила да подобрят света. (*ОТИВАНЕ И ВРЪЩАНЕ* - 84).

МОРАЛНИ ПОСТЪПКИ

Питам: умно ли е, морално ли е да спасяваш някого, когато не знаеш как да го спасиш? (Не е умно)... Всички морални постъпки трябва да бъдат разумни. (*МОК* - III г. - 18 лекция - 189).

Коя постъпка наричаме морална? Ако дадете на един човек бучка захар, а на друг - малко хинин или някаква отрова, еднакви ли са двете прояви? Първата проява наричаме

морална, защото внася нещо добро в човека, а втората - неморална, защото руши човешкия организъм. Следователно, всяко нещо, което съгражда и хармонизира силите на човека, е морално. Всяко нещо, което руши и внася дисхармония в човека, е неморално. (*ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - 215*).

Всички дарби, всички човешки способности, таланти у човека - писателството, поезията, изкуството - всичко това зависи от онова морално спокойствие, което ние имаме, от онази вътрешна самоувереност, да постъпваме съобразно великите закони на Природата. (*МОК - III г. - 18 лекция - 193*).

НОВИЯТ МОРАЛ

Питам: Какъв трябва да бъде вашият морал като ученици? Ще кажете, че моралът на света е известен вече, а вие като ученици се стремите към нов, възвишен морал, а не към сегашния, който съществува от осем хиляди години насам. Той е създаден от хората, но такъв, какъвто е днес, крачка напред не може да се отиде. Сегашният морал е остарял, той е вече на израждане. Всичко в света остарява: религия, наука, философия, изкуства. Всяко нещо, което има форма, остарява. В съвременния свят от паметивека съществуват четири вида религии, на които хората и до днес още се кланят. Тези четири форми религии са били известни, от най-стари времена, на всички стари народи. (*ВЕЛИКОТО И КРАСИВОТО - 266*).

Първата форма на религията наричаме клерикализъм, т. е. обредна форма, палене на свещи, на кандила, кланяне на икони, зачитане на разни образи, като триъгълник, кръг с точка в средата, пентаграм, шестограм, на някакви муски, като парченца от дрехата на някой светия и т. н. Към тази религия и днес още принадлежат маса хора. (*ВЕЛИКОТО И КРАСИВОТО - 266*).

Втората форма на религия наричаме милитаризъм - религия на ножа, на револвера, на насилието. Когато срещнете от тази религия, той ще ви каже: Този свят със сила само може да се оправи. (*ВЕЛИКОТО И КРАСИВОТО - 267*).

Третият вид религия е капитализмът. Тази религия е мека, нежна, прилича на жена, която, дете ходи, навсякъде се обръща. В нея няма никакъв морал. Тя си служи с всички видове далавери. (*ВЕЛИКОТО И КРАСИВОТО - 267*).

Четвъртият вид религия е социализмът. (*ВЕЛИКОТО И КРАСИВОТО - 267*).

Първите три форми религии представят семейството: клерикализмът е майката, милитаризмът е бащата, капитализмът - децата, социализмът представя слугите на това семейство. Слугите работят за своите права пред господарите си. (*ВЕЛИКОТО И КРАСИВОТО - 267*).

Като проследите развитието на цялото човечество, всички тия религии ще ги намерите във всеки човек отделно. Наблюдавайте хората, ще видите отличителните черти на всяка форма, на всеки вид религия. Всеки ден човек може да бъде или клерикал, или милитарист, или капиталист, или социалист. Ставаш сутрин и започваш с молитва, с обреди. Вървиш така до едно време и после казваш: Не може само с молитва. Трябва да се приложи грубата сила. След това казваш: „И туй не помага. Човек трябва да разполага с пари.” Най-после, като видиш, че и това не помага, казваш: „Ние, слабите, трябва да се обединим, да станем силни, да устояваме на трудните условия. Трябва да образуваме братство, да опитаме силата си.” Всички форми, всички обреди на тия религии са външни заблуждения, в които човечеството е попаднало. Обаче това са форми, наложени от черната ложа, от тъй наречените „ТЪМНИ СИЛИ”. (*ВЕЛИКОТО И КРАСИВОТО - 267*).

Всяка от тия четири форми на религията съответства на една от проявите на истинските религии. Клерикализмът съответства на любовта, милитаризмът - на мъдростта, капитализмът - на истината, а социализмът - на правдата. Клерикалите имат грехове, молят се на Бога, палят свещи и кандила. Те се занимават с въздуха. Милитаристите палят огън, навсякъде стрелят, те се занимават с огъня. Капиталистите се занимават с водата, а социалистите с почвата, със земята. Обаче светът няма да се изправи нито по един от тези начини. Следователно религията е изопачена форма на любовта; военщината е изопачена форма на мъдростта; капитализмът, който представя кръвообращението на човека, е изопачена форма на истината; социализмът е изопачена форма на правдата. Всички тия форми на религията искат свобода, а въпреки това си служат със закона на насието. И клерикалът ще те обеси, и милитаристът ще те обеси, и капиталистът ще те обеси, и социалистът ще те обеси. Защо? Защото всички са деца на една майка. Те си приличат, понеже една майка ги е родила. И след всичко това един ще се хвали, че е клерикал, друг - милитарист, трети - капиталист, четвърти - социалист. Това са учения, които не могат да оправят света. Убийството, насието трябва да се изхвърли вече навън. То е външна, а не вътрешна идея. *(ВЕЛИКОТО И КРАСИВОТО - 268)*.

Има закон, който може да оправи света, но хората още не са дошли до този закон. Тези учения трябва да се заместят с единствения велик закон в живота - Любовта, която е в сила да оправи света. Този закон трябва да се приложи в живота. Следователно новият морал в света трябва да бъде морал на любовта. *(ВЕЛИКОТО И КРАСИВОТО - 269)*.

Сегашните хора имат различни разбирания за отношения и за морал. Как ще им обясните кои отношения и кой морал са правилни?.. Стрежете се към новото в света... Ако човекът на новото влезе в един дом, той ще донесе Божието благословение в този дом. Когато човекът на новото види, че някой греша, той нищо не му казва, нито го съди, но дълбоко в себе си се моли за него. Щом се помоли сърдечно, молитвата му се приема... Новото изключва всякаква обида, всякакво съдене, всякаква критика и недоволство... Човекът на новото се отличава по това, че изключва от себе си всякаква лъжа, всякаво лицемерие, всякаква грубост. Направи ли някаква погрешка, той веднага я изправя. Ако брат му съгреша по отношение на него, той е готов веднага да му прости. Прости ли веднъж, той забравя погрешната му. *(ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 27)*.

Който живее по новия морал, той не може да направи пакост нито на растенията, нито на животните, нито на своите ближни. *(ВЕЛИКОТО И КРАСИВОТО - 270)*.

ПРОЯВИ

Когато хората се проявяват зле, това се дължи на техните интереси. *(АБСОЛЮТНА ИСТИНА - 151)*.

Каквото правиш, прави го в името Божие. Считай, че Бог в тебе прави доброто. Той помага и повдига хората. Той ги кредитира, а ти само се подписваш на полицата за поръчител. *(ВЕЧНОТО БЛАГО - 40)*.

ПОСТЪПКИ

Да знаете как да постъпвате - това е едно изкуство - как да постъпвате първо към себе си, после към другите. Най-после ще дойдете до онова Божествено Начало да постъпвате така, както Бог постъпва. *(СВЕЩЕНИ ДУМИ НА УЧИТЕЛЯ – II т. - 207)*.

Това, което Природата е дала на човека, той трябва да знае как да го използва, това значи права обхода и права постъпка. *(ПРАВАОБХОДА И ПРАВА ПОСТЪПКА - 12)*.

Ако в една твоя постъпка са взели участие Любовта, Мъдростта и Истината, тя е Божествена. Ако в една твоя постъпка са взели участие умът, сърцето и волята, тя е човешка. *(СВЕЩЕНИ ДУМИ НА УЧИТЕЛЯ - II т. 307)*.

Тъй трябва да постъпвате, че да са доволни хората от вас. *(АКО ГОВОРЯ – II т. - 125)*.

Постъпвайте с хората така, както искате да постъпват с вас. *(СЛУЖЕНЕ, ПОЧИТ И ОБИЧ - 368)*.

Като страдаш, ще задържиш страданието си само за себе си. Ако постъпваш така... ще печелиш... Който не разбира този закон, търси начин да стовари страданието си на гърба на другите... Страданието си ще даваш на Бога... Само Бог е в състояние да оцени страданието на човека и да му даде заслуженото. *(ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА - 88)*.

Като се радваш, ще споделяш радостта си със своя ближен. Ако постъпваш така... ще печелиш. *(ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА - 88)*.

Ако мисълта, чувството или постъпката, които са излезли от тебе са криви, те след известно време пак ще се върнат при тебе, но с всичките си пакости и лоши последствия, които са допринесли. *(ВЕЧНИЯТ ПОРЯДЪК - 96)*.

Между учениците на окултната школа се препоръчват естествени постъпки, естествена обхода. Всичко изкуствено да се отбягва! На всеки език има издадена книга за добрата обхода, за добрите отношения и доброто поведение на хората едни спрямо други: как трябва човек да говори, как да се държи, какво поведение да има между близки и външни лица и т. н. Трябва да се спазват ред правила за благоприличие, за етикеция между хората. Наблюдавайте дипломата, още като влиза в някой салон, започва да се кланя надясно-наляво, да се ръкува вежливо, да се разговаря с всички. Като го наблюдавате, мислите, че този човек храни пълно уважение към всички тия хора. Той е фин, деликатен, внимателен към другите хора, но всичко това е външно, не е вътрешно. Естественият човек обаче, не е тъй фин, не е тъй деликатен, но затова вътрешно той е мек, учтив, благ. Понякога естественият човек изглежда външно груб, но това е само привидно отношение. В естествения човек няма нищо пресилено. Той постъпва естествено, с етикеция, която отговаря на неговото естество. Всеки трябва да се стреми към тази естествена етикеция, да бъде самобитен, да не подражава на другите. Например, някой човек ви направи един поклон, но така естествено, че никой не може да го имитира. Самобитната постъпка не може да се повтаря, нито да се имитира, защото излиза изкуствена. Всяка изкуствена постъпка или всяко изкуствено отношение отблъсква. *(МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС - IV г. - 31 лекция - 71)*.

Виждал съм в трамвая някое малко момче, като влезе по-възрастен, стане, каже: „Заповядайте!” Някой път седи, надул се. Някой път съм виждал възрастен човек отстъпи на някое малко дете, казва: „Ще слизам.” Той няма да слиза, но иска да послужи. Казва: „Седнете, слизам.” Той нарочно отстъпва. Обхода има човекът. *(ФАКТИ, ЗАКОНИ, ПРИНЦИПИ - I том - 177)*.

После дойдете до някого много наблизно. Не се приближавайте. *(ФАКТИ, ЗАКОНИ, ПРИНЦИПИ - I том - 171)*.

Една сестра казва: „Тази няма обхода.” Как няма обхода? Ако всеки, който минава, аз му отворя път, няма да ме блъсне. Но седя, не искам да се мърдам и той не иска да отстъпи, тогава ме

бутне. Значи и двамата сме какви? Турците казват серсеми. Отстъпи, да мине човекът. Мен първоначално ми струва много малко да мине. Той може би носи товар. Аз седя на пътя, той трябва да заобиколи, не заобикаля, закачи ме. Казвам: Нямаме обхода. (*ФАКТИ, ЗАКОНИ, ПРИНЦИПИ - I том - 170*).

Някои пък разглеждат постъпките на своите близни и казват, че еди-кой си не е постъпил добре. Само онзи може да се произнася за постъпките на хората, който стои по-високо от тях и всеки момент е готов да направи това, което те не могат да направят. Кажеш ли на някого, че не е постъпил добре, още в момента трябва да му посочиш как трябва да постъпи. Осъдиш ли някого, че не е готов да направи добро, ти бъди готов да направиш доброто вместо него. (*БОЖИЯТ ГЛАС - 183*).

Пазете се от постъпки, за които не можете да си дадете отчет. Погледнеш някого накриво, без да знаеш защо. Кажеш на някого една горчива дума, без да знаеш защо. Стиснеш ръката на някого, не знаеш защо я стискаш. Отговорът е прост: стискаш ръката му повече, отколкото трябва, защото искаш да вземеш нещо от него. Казваш: „Дай ми нещо от себе си.“ Ако не стиснеш ръката на човека здраво, нищо не искаш от неа. (*НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 289*).

Правилната постъпка седи в това - щом навред са готови да ви посрещат с радост и да ви услужват, значи вие всички и навсякъде сте постъпвали правилно. Когато постъпките ви не са правилни, никой не желае да бъде на ваше разположение. Ако правите добро на много хора и един ден изпаднете в беда, всички тия хора ще ви се притекат на помощ, но ако сте правили зло на тия хора, ще се откажат да ви помогнат, ако се нуждаете от помощ. (*ПРАВА ОБХОДА И ПРАВА ПОСТЪПКА - 11*).

Да се обхождаш добре и да постъпваш добре - в това седи сигурността на живота. (*ПРАВА ОБХОДА И ПРАВА ПОСТЪПКА - 14*).

Всяка постъпка, която внася мир и спокойствие в душата ти, е добра. Понякога мислиш, че вършиш добро, а си недоволен от себе си. Недоволството е гласът на Бога, който не одобрява постъпката ти. (*СЪБУЖДАНЕ - 98*).

Красотата в живота седи в това, като видиш, да кажеш: „Много се радвам, че съм постъпил (така)“. То е хубавото, то е красотата, да не съжаляваш заради своята постъпка. (*ВЕЧНИЯТ ПОРЯДЪК - 280*).

Всяко нещо, което човек повтаря на думи, без да го прилага, води към отвращение. (*УЧЕНИЕ И РАБОТА - 48*).

НЯКОИ ПРАВИЛА

(наредени по азбучен ред)

без БИЕНЕ

В живота се създават поводи между хората да се бият. Някой казал на някому една обидна дума. Последният казва: „Аз ще му дам да разбере!“ Той се заканва да го бие. Тази мисъл влиза в подсъзнанието му, дето се организира, и след известно време се проявява на физическия свят; той набива този човек. Обаче, след два-три месеца най-много, ще се намери друг човек, който пък него ще набие. (*НИ МЪЖ НИ ЖЕНА - 143*).

Когато някой те бие от любов, то е благословение; ако те бие без любов, то е нещастие. (*СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ - 113*).

Да обърнеш и другата си страна на онзи, който те ударил, това значи да запазиш присъствие на духа си, да не отговаряш със същата мярка. Това значи възпитана воля. Ако можеш да проявиш самообладание, ти си издържал изпита си. Като станеш тих и спокоен като че нищо не се е случило, кажи на този, който те ударил: „Аз издържах изпита си; да видим сега, как ти ще издържиш твоя.“... Защо хората се противопоставят на онзи, който се осмелява да им удари плесница? Защото считат, че достойнството им е накърнено... Според мене, унижението се заключава в не издържането на изпита. Когато издържи изпита си добре, човек става господар на положението си. (*ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - 216*).

БЛАГА

Всички хора трябва да се убедят, че животът им трябва да се измени в този смисъл: благо на едно да е общо благо за всички, и общото благо, да е благо и за всеки едно поотделно. (*МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС - IV г. 19 лекция - 36*).

с БЛАГОПРИЛИЧИЕ

Какво разбирате под думата „благоприличие“? Благоприличието е външно качество на човека. То подразбира добра външна обхода. (*ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 125*).

Една от спънките на съвременния човек е тази, че той обърща внимание на външните неща в живота. На ония хора, които външно са по-угледни, по-красиви, по-високи по положение, той повече спира погледа си. На тях той отдава по-голямо внимание, отколкото на по-нискостоящите и грозните. (*ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 126*).

Докато е сиромаш, човек се отнася внимателно към всички хора. Обаче, щом забогатее, той се възгордява и се отнася с пренебрежение към всички ония, които стоят по-ниско от него. Той казва: „Не ме интересуват хората.“ Защо не се интересува от хората? Защото е изгубил своето благоприличие. (*ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 127*).

То е едно от ценните качества на ученика. Ученикът трябва да се държи благоприлично. (*ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 126*).

Като ученици от вас се изисква да прилагате своето благоприличие. (*ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 128*).

Законът за благоприличието има отношение към всички живи същества. Който няма благоприличие, той се отнася към всички с пренебрежение. (*ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 131*).

Кой може да приложи благоприличието си? - Който има съзнание за своята личност, който има достойнство, който съзнава отношенията си към всички живи същества. (*ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 128*).

Страхливият, болният, слабият са лишени от благоприличие. Рядко ще срещнете болен, който да има благоприличие. (*ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 132*).

Щом се разболее човек изгубва опората на своя живот. Този човек няма никакво благоприличие в себе си. „Ама не се търпят болките.“ Благоприличието трябва да противодейства на болестта. (*ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 132*).

Законът на благоприличието представя външна дреха на самообладанието. Когато започне да се повдига в обществото, човек придобива много неприятели. Изкуство е при тия случаи да знае как да се справя. Прояви ли отвън благоприличие, а отвътре самообладание, той е разрешил въпроса. (*ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 132*).

Любовта изисква от човека външна обхода, благоприличие. Влюбеният винаги спазва известно благоприличие. *(ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 134)*.

Човек трябва да бъде чист, с детска вяра към окръжаващите, да запази своето външно благоприличие и вътрешен мир. *(ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 135)*.

Който люби Бога, той има благоприличие. *(ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 134)*.

Благоприличието бива два вида: благоприличие на ума и благоприличие на сърцето. Първото благоприличие диктува на човека да поставя хората на онова ниво, на което той сам стои: ни по-високо, ни по-ниско от себе си. Благоприличието на сърцето диктува на човека да обича ближния си като себе си. Срещнете ли един човек, отдайте му нужното място и съответната цена. Изкуство е човек да цени нещата. Той трябва да работи в това направление. *(ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 135)*.

Защо се препоръчва благоприличието? Защото дава стабилност на човешкия характер. *(ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 136)*.

Благоприличието е закон за здравето. Благоприличието е хигиена на живота. С благоприличието, като качество на човека, всичко може да се преодолее: болести, мъчнотии и страдания. *(ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 137)*.

Онези от вас, които не са развили благоприличие, трябва да работят, да го придобият. Който го имат, а не са го проявили още, да го проявят. Това не се постига лесно. *(ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 137)*.

Законът на благоприличието не е закон за Земята само но и за небето. Не се ли спазва този закон, и хората, и възвишените същества от небето се огорчават. Благоприличието е една от основните черти на възвишените същества. Светии, ангели спазват благоприличие във всички свои прояви. *(ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 126)*.

с БЛАГОРОДСТВО

Първото нещо, което сега липсва на хората, то е благородството. *(ОБЩ ОКУЛНЕН КЛАС - III г. – 24 беседа – 12)*.

Човек трябва да бъде благороден. *(МОК – III г. – 18 лекция - 182)*.

Много красиви неща можете да придадете в характера на благородния човек: съвест, твърдост, любов, ред интелектуални способности, разумност в обходата, правилно разрешаване всички въпроси, щедрост, лесно спогаждане с хората и т. н... Някои благородни хора имат царско произхождение. *(МОК – III г. – 18 лекция - 182)*.

У вас трябва да се яви благородство, без да ви молят, без да ви канят, да сте готови да помогнете на човека. *(НОВО РАЗБИРАНЕ - 126)*.

Честен и благороден човек е този, който се радва на чуждото благо, като на свое. *(УСЛОВИЯ НА РАЗУМНИЯ ЧОВЕК - 93)*.

Когато един човек е правилно развит и благороден, например, той съзнава, че всички хора трябва да живеят в любов. Какъвто и да е, той ще приложи всички условия на живота и ще съдейства за общото благо. *(БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ, УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ - 1921 г. - 32)*.

Който може да се радва на успеха на своите другари, той е благороден човек. Да се радваш, когато си пръв между другарите си, това всеки може да направи; да се радваш, когато си последен, това е достойние само на благородното и възвишено сърце. *(ДЕЛАТА БОЖИИ – 284)*.

с БОГАТСТВО

Не е важно колко богатство ще придобиеш, важно е да го използваш, както за твоето благо, така и за благо на своя ближен. (*ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА - 44*).

без БОРБА

В каквото общество да влезете, навсякъде ще видите борба за първенство, за получаване на блага и привилегии. (*УЧЕНИЕ И РАБОТА - 187*).

Като се срещнат двама тщеславни, готови са да се сбият. Единият иска да покаже, че е герой, но и другият не отстъпва. (*ТРИТЕ ЖИВОТА - 84*).

Всеки казва: Трябва да приложиш волята си. Така е, но волята ражда бой, борба. (*НОВО РАЗБИРАНЕ - 306*).

Ако някой те удари и ти причини болка, тя не е твоя, отвън е дошла. Този човек имал лошо чувство към тебе, затова те ударил. Трябва да знаеш как да се освободиш от лошото чувство, което този човек е отправил към тебе. Ако знаеш, как да се освободиш от него, болката лесно ще мине; ако не знаеш, болката ти ще остане дълго време в тебе. (*ТРИТЕ ПОСОКИ - 207*).

Какво ще правиш, ако имаш работа със силен човек? - Ще отстъпиш. Ще признаеш, че си слаб и ще пожелаеш да станеш съработник с него. (*ФАКТОРИ В ПРИРОДАТА - 145*).

Казваш за някого, че е много жесток. Ти не познаваш този човек. Сблъскаш се с него, сбиваш се, но той забравя това, иска да ти помогне. Ти веднага изменяш мнението си за него. (*ФАКТОРИ В ПРИРОДАТА - 144*).

Досега имаше войници, които се биеха на бойното поле. Днес са нужни войници да поддържат доброто в света, но без пушки и саби. (*КОЙТО ДОЙДЕ ПРИ МЕНЕ - 143*).

Неприятелят може да те мачка, да те събори десет пъти на земята, но ти не трябва да отстъпваш. Ще се бориш, ще падаш, ще ставаш, докато най-последно застанеш лице с лице срещу него. (*МНОЗИНА КАЗВАХА - 33*).

с ВЕЛИКОДУШИЕ

Бъдете добре разположени към всички хора. (*НОВИЯТ ЧОВЕК - 120*).

с ВНИМАНИЕ

Да бъдете толкова внимателни, че да не предизвикате недоволството на никого. (*АКО ГОВОРЯ - II т. - 125*).

Човек трябва да бъде внимателен и към себе си, и към своите близки, да не пресича мислите, чувствата и постъпките на кого да е. (*УЧЕНИЕ И РАБОТА - 243*).

Съвременните хора искат от Бога или от някой човек особено внимание. За да се ползват от особеното внимание на когото и да е, те трябва да са направили някаква жертва за него. (*ЕЗИКЪТ НА ЛЮБОВТА - 108*).

Ако искаш да имаш доброто мнение на един човек, трябва да бъдеш внимателен с думи и обхода към него. Ще бъдеш внимателен, не по форма, привидно, а вътрешно, по дух. (*ТРИТЕ ПОСОКИ - 198*).

Когато човек изпълнява известна служба, трябва да бъде внимателен, да не дава лош пример на окръжаващите. Ако е началник, той трябва да знае кога и как да прави забележки на своите подведомствени. (*ЗАКОНИ НА ДОБРОТО* - 262).

Някога хората стоят близо един до друг и не си обръщат никакво внимание. (*ТРИТЕ ПОСОКИ* - 92).

Че някой не мисли добре за тебе, не се смущавай. Не се мъчи да спечелиш вниманието му. Ако го разположиш изкуствено към себе си, ти сам ще си причиниш зло. Че той не е разположен към тебе, това е странична работа. Радвай се, че той е зает с нещо. (*ТРИТЕ ПОСОКИ* – 294).

Приятно е да ви обръщат внимание. Вървите по улицата, падне ви кърпичката и изведнъж гледате, че някой се затича, взема я от земята и ви я подава. Приятно ви става, че някой обърнал внимание на вашата личност. Ако никой не ви обръща внимание, неприятно ви става. Щом е така, обръщайте внимание и вие на хората, за да обръщат внимание и на вас. (*БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ* - 159).

Като срещна едно същество, мога да бъда внимателен към него, както Бог е внимателен, защото съвършенството е само в добродетелите, в злото няма съвършенство. (*БЕСЕДИ И УПЪТВАНИЯ* - 1921 г. - 73).

Каже ли ви някой, че ви обича, бъдете внимателни към него, без да го използвате. (*БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ* – 207).

без ВОЮВАНЕ

Всички почти прибягват до воюване. Силният не отстъпва. Силният трябва да отстъпва. В Божественото учение седи, че силните трябва да отстъпват на слабите... Та казвам: онова, което ще подобри живота, не е войната. (*ФАКТИ, ЗАКОНИ И ПРИНЦИПИ* - I том - 107).

Вълкът казва: „Ако престана да воювам с вас, трябва да умра. Докато аз воювам с вас, ще живея, ще ям, ще пия.” Ако вълкът си тури за задача да не яде овце, той трябва да измени характера си... Ако реши да стане вегетарианец, да пасе трева, миролюбив може да стане. Дотогава, докато яде месо, по никой начин е невъзможно. Искаме да убедим хората, че не трябва да воюват. Трябва да изменим начина на яденето. (*ФАКТИ, ЗАКОНИ И ПРИНЦИПИ* - I том - 102).

не отнемай ВРЕМЕТО

Ученикът никога да не отнема на ближния си или на своя приятел времето, което не може да му даде. Вашият приятел е зает, не му отнемайте времето. Щом разберете, че не е свободен, върнете се и му помогнете мислено да свърши благополучно работата си. (*СВЕЩЕНИ МИСЛИ НА УЧИТЕЛЯ* - II т. - 114).

ВЪЗПИТАВАНЕ

Натъкнете ли се на злото в човека, не се мъчете да го възпитавате. Във всеки човек: мъж, жена, дете има освен добро и нещо зло, което не се поддава на обработване. (*УЧЕНИЕ И РАБОТА* - 157).

Казвам, не завиждайте никому. Радвайте се на всяка добра придобивка, която хората имат, защото доброто е от Бога. (*ПЕТТЕ ВРАТИ* - 172).

с ВЯРА

Имайте вяра в хората... Колкото повече вяра имате в хората, толкова повече вяра ще имате в себе си... Като вярвате, ще получите повече, отколкото като не вярвате. *(АКО ГОВОРЯ - II том – 152)*.

Вярата е едно любовно отношение, което имате към едно разумно същество, което никога няма да измени своето отношение към вас. *(ОСНОВНИЯТ ТОН - 52)*.

Никой човек не е сам. Обаче, губи ли вярата си, той се чувства сам, от всички изоставен. Всъщност не е така, но като изгуби вярата си, човек изпуска от ръката си въжето, за което се държи. Хване ли се отново за това въже, той се насърчава и тръгва напред. *(ДВИГАТЕЛИ В ЖИВОТА - 222)*.

без ГНЯВ

Гневният не е нищо друго, освен камък, който се търкаля от някой висок планински връх и каквото срещне на пътя си, удря и завлича... Кой е виновен за това? - Вината е в онзи, който стои на пътя на разгневения. *(ДВИГАТЕЛИ В ЖИВОТА – 253)*.

без ГРУБОСТ

Ако човек е груб към себе си, към другите хора ще бъде още по-груб. *(ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА - 104)*.

Мъжът възприема повече впечатления, отколкото жената и понеже не може да се справи с тях, и вследствие на това той е по-груб по естество... Когато човек се натовари повече, отколкото трябва, той става груб. *(АКО ГОВОРЯ - II том - 532)*.

Аз бих желал да изчезнат грубостта, хукането между вас. С това се нарушава Божията любов. *(ООК – III г. – 24 беседа – 22)*.

ДЕЛБА

Талантът не е резултат на един човек. Множество разумни същества са работили за развиване на един талант, но талантът се проявява чрез един човек, който излиза начело. Зад него седи цяло съдружие. Онзи, чрез когото талантът се проявява, трябва да е готов да дели печалбите си с всички ония, които преди него са работили за развитието на даден талант. *(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - 144)*.

с ДЕЛИКАТНОСТ

Деликатността е плод на зачитане работата на другия. *(СВЕЩЕНИ ДУМИ НА УЧИТЕЛЯ - I т. - 63)*

с ДОВЕРИЕ

Ще кажете, че трябва да имате вяра в хората. Има смисъл да вярвате в хората, но не всякога. Доверието трябва да бъде взаимно. Добре е да имате доверие в човека, на когото давате пари назаем, но той трябва да поддържа това доверие. Изгубите ли доверието си в

него, вашето приятелство се разваля. Десет лева да сте взели назаем, трябва да ги върнете навреме. *(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - 14)*.

Днес хората са изгубили доверие помежду си, вследствие на което и Любовта ги напуща. За да възстановят доверието си, хората трябва да признаят Бога за свой Баща. *(УЧЕНИЕ И РАБОТА – 105)*.

Съвременните хора не успяват в работите си, защото са загубили всякакво доверие помежду си. Като чуват, че някой говори или проповядва нещо, веднага се запитват защо говори, каква е целта му. *(ДА ВИ ДАДЕ - 75)*.

Ще се явят хора, извори на новия живот. Като срещнеш такива хора и ги наблюдаваш, ще видиш, че в маниерите, в погледа, в говора им нищо не внася съблазън. От пръв поглед, такъв човек ти внушава доверие. Касата ти е отворена, ти излизаш, влизаш в къщи, но имаш пълно доверие в този човек - той никога няма да злоупотреби с твоето доверие. *(ТРИТЕ ПОСОКИ - 178)*.

ДОВОЛЕН

За да бъде щастлив човек, трябва да бъде доволен от това, което му е дадено, и всякога да държи в ума си мисълта, че не живее за себе си. *(УЧЕНИЕ И РАБОТА - 325)*.

с ДОСЕТЛИВОСТ

Само един набожен човек, не така привидно, но когато неговото сърце е засегнато от благородното в света, може да бъде крайно учтив и досетлив спрямо окръжаващите го. *(МОК – III г. 18 лекция – 180)*.

с ДОСТОЙНСТВО

Да знаеш да пазиш своето достойнство и достойнството на другите! Младият, когато дойде един стар човек, да стане и да му даде място. То е разбрано достойнство. Достойнството зависи от честолюбието на човека... Достойнството зависи от разбирането. Ти искаш да бъдеш достоен... Любовта трябва да мине през проводника на гордостта. Гордостта не е толкова лошо чувство, за да произведе в човека онова състояние на достойнство. Щом мине Любовта през гордостта, ти вече разбираш какво нещо е достойнство. *(ЗАПАЛЕНА СВЕЩ - 46)*.

Вие мислите, че всеки може да ви оцапа - то е невъзможно. Благото, което имате, достойнството, което имате, онова, което Бог ви дал, за него се грижи цялото небе и Бог се грижи. *(НАУКА ЗА ЖИВОТА - 22)*.

не бъдете ЕДНАКВИ

Не трябва да бъдете еднакви, понеже така ще се обезсмисли животът. И ако той говори, да не говори така, както вие говорите; ако той мисли, да не мисли, както вие мислите. Да мисли той по своему, но да не употребява същата форма, защото там е красотата. *(АКО ГОВОРЯ - II том - 37)*.

Искаш всички хора да мислят като тебе или да бъдат добри като тебе. Това е невъзможно. Не можеш да заставиш човека да бъде добър или лош. Можеш да повлияеш на

някого, но ако мислиш, че той ще върви в пътя, в който ти вървиш, лъжеш се. (*ТРИТЕ ПОСОКИ - 108*).

бъдете ЕСТЕСТВЕНИ

Каквото и да прави човек, той трябва да се проявява естествено, свободно, без никакво лицемерие, (*КРАДЕЦЪТ И ПАСТИРЯТ - 129*).

с ЕТИКЕЦИЯ

Аз често вървя замислен... А вие казвате: „Минавате към нас, а не искате да обърнете внимание на нас.” Значи, не трябва да мислиш за Бога, не трябва да разсъждаваш, а трябва да държиш шапката си в ръка и да поздравяваш. Хубаво е да имаме тези външни етикети, да бъдем учтиви. (*БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ - 1921 г. - 102*).

не ЖЕЛАНИ

Видите ли, че някъде не сте желан, че не ви обичат, не чакайте да ви кажат това, но веднага напуснете къщата на тия хора. Трябва ли да чакате да ви кажат, че не ви обичат?... Да не обичате някого, това значи, да не можете да му дадете, каквото той иска, нито можете да приемете това, което той ви дава. Защо не искате да дадете и защо не искате да приемете? Не искате да дадете на някого това, което той желае, защото не е готов да го върне. Не искате от някого нещо, защото не можете да се освободите от него. Той ще ходи подир вас като сянка. (*БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - 208*).

без ЗАБЕЛЕЖКИ

Искаш да направиш бележка някому. Направи, но да я направиш от любов, както ще постъпиш спрямо себе си. Когато правиш бележка на себе си, как постъпваш? Осъждаш ли се строго? (*ОБЩ ОКУЛНЕН КЛАС - III г. - 24 беседа - 11*).

Когато искаш да направиш една бележка на някого под влиянието на Божественото, казваш: „Братко, не вървиш в правия път. Спри, върни се малко назад и ще намериш пътя на своята душа.” Започнеш ли да го ругаеш, да го наричаш лицемер, лош човек, ти се поддаваш на чужди, отрицателни влияния и по този начин спъваш и себе си, и ближния си. (*ТРИТЕ ЖИВОТА - 9*).

без ЗАВЕЩАНИЕ

Някои ще рекат: Аз съм спечелил много пари и оставям 2000 лева да ме погребат.” Съжалявам, че оставяте пари, за да ви погребат. „Ще оставя пари на обществото за благотворителни цели.” Съжалявам, че оставяте пари с завещание, без да направите приживе нещо. Каквото ще направите, направете го докато живеете, като умрете, онова, което остава, не е ваше и нямате никакво право да завещавате; като умрете, хората ще правят с имота и парите, които сте оставили, каквото си искат. (*МИРОВАТА ЛЮБОВ И ЮЗМИЧНАТА ОБИЧ - 25*).

без ЗАВИСТ

Омразата, завистта са психически болести, от които човек съзнателно трябва да се лекува. (*ВЕЛИКОТО И КРАСИВОТО - 118*).

Някой път у вас се заражда чувство на завист, не сте свободни, завиждате някому. Защо? Виждате някой по-хубаво, по-изящно облечен от вас, или пък срещнете някой духовно по-напреднал от вас. Какво трябва да направите? - Извадете огледалото си и забележете каква разлика има в изражението на очите ви, в цвета на лицето сега и по-напред... Ще видите, че лицето ви не е тъй красиво, както е било по-преди. (*СЪБОРНИ БЕСЕДИ - 1926 г. - 32*).

Когато видим, че някой човек има особени таланти - завиждаме му. В нашия ум, в нашето сърце не трябва да влиза никаква мисъл на завист, а трябва да използваме талантливия и умен човек, а не да му завиждаме. И тогава този човек може много полза да принесе. (*БЕСЕДИ ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ - 1921 г. - 293*).

Какъв е произходът на завистта? Завистта се е явила с първата проява на творческия ум в човека и то главно в областта на неговото стяженолюбие, на желанието му да придобива повече богатства, повече знания. И всякога, когато поставят някакво препятствие в тази област, веднага в човека се явява завистта. Щом се противодейства на творческия ум на човека, той започва да се страхува да не би някой да го изпревари, да излезе пред него. Този страх събужда завист, а понякога и омраза. След това се явява гневът. Щом се разгневи човек, творческият ум започва да работи в него, но в разрушителните области. Тогава и въображението в човека взема участие, и той започва да търси някакъв начин за отмъщение. В това време религиозното чувство в човека, съвестта, моралните чувства като че се парализират, докато той даде ход на своето отмъщение. Като се извърши експлозията, човек утихва, прибира се в себе си и започва да мисли. Но тук действието не спира. Всеки акт, или всяка реакция има обратно действие. Няма да мине много време, този човек от друго място ще получи същия удар, какъвто сам е нанесъл на другите. Вторият пък ще получи същия удар от трето място и така ще се образува цяла верига на отмъщения. Докога ще се продължава това нещо? Докато най-после се намери един разумен човек, който ще даде друго разрешение на въпроса и ще спре тази верига на отмъщения. Хиляди хора могат да влязат в тази верига, но една разумна душа е в състояние да извади всички тия хора от кръга на престъплението, в което са попаднали. (*ВЕЛИКОТО И КРАСИВОТО – 103*).

И завистта е киселина за психическия живот, но тя става опасна, когато се придружава с омразата. Иначе, сама за себе си приложена, тя не е опасна... Докато работи сама, завистта не е вредна киселина, но щом дойде при нея омразата, тя става опасна. При това положение идат лошите последствия: съмнението, отмъщението и т. н. Тогава се образува сложната формула: $32\text{U}4\text{-N}_5\text{O}_{10}$. Това е киселина, която е дошла до върха на своето развитие. Дето влезе, тя произвежда големи разрушения. Не мислете, че тази киселина е въображаема. Тя съществува в психическия живот на хората и създава големи нещастия. Докато елементите ѝ са отделени един от друг, те не оказват разрушително действие върху човека. Съединят ли се в едно цяло и образуват киселина със сложен състав, разрушителното ѝ действие е голямо. Като се изследват свойствата на отделните елементи: омраза, завист, съмнение, отмъщение и др., ще видите, че всеки елемент е съставен от специфична материя. Опитният химик лесно ги различава. Всяка материя е проводник на съответни сили. (*ВЕЛИКОТО И КРАСИВОТО - 100*).

Завистта е опасно чувство, защото в него няма даже микроскопическа светлинка или радост... Завистливият няма никаква радост в себе си, благодарение на което и той страда, но иска другите повече да страдат. За да не получи съседът му по-голямо благо от неговото, той е готов да му извадят едното око, но на съседа - двете очи. Стремете се да превърнете енергията на завистта в положителна. И тогава, вместо да пожелаете на ближния си по-голямо зло, пожелайте му по-голямо добро от вашето... Ако завиждате, вие спъвате ближните си, но

спъвате и себе си... Навсякъде в живота виждате блъскане, теглене, да не би някой да излезе пръв. (*БОЖЕСТВЕНАТА МИСЪЛ - 14*).

За да не изпаднете в заблуждение, в тъмнина, пазете се от отрицателните сили като завист, омраза, съмнение, подозрение и т. н. Те са киселини, които действат разрушително върху ума, сърцето и волята. (*ВЕЛИКОТО И КРАСИВОТО – 105*).

ЗАЕМ

„Не трябва ли да взимаме пари назаем?“ Може да взимате пари назаем, но ако разчитате на нещо. Честният човек предпочита да страда, отколкото да вземе пари назаем и да не може да ги върне. Ако може да ги върне, свободен е да взима пари назаем, така ще се благослови и взаимодателя. Благословение е да имаш отношение с добър и честен човек. (*ЗАКОНЪТ И ЛЮБОВТА - 202*).

без ЗАПОВЕДИ

Човек греша, защото дава път на желанието си да бъде господар, да владее света. Всеки има желание да владее нещо. Мъжът иска да заповядва на жената; жената - на мъжа; учителят - на учениците си; господарят - на слугите си; свещеникът - на своите пасоми; майката и бащата - на децата си и т. н. Желанието на човека да заповядва на някого, показва, че в него се крие някакво користолюбие. (*БОЖИЯТ ГЛАС - 264*).

Често хората седят на едно място и търсят щастлив живот. Те искат другите хора да работят, да ги носят на ръце, а те да почиват, да ядат и да се обличат. Вие искате да бъдете царе, да заповядвате, а другите да изпълняват... Всеки иска да бъде голям и свободен, да постъпва, както желае, но без да иска, влиза в стълкновение с Природата. Обаче, като разумна сила, тя всякога взема надмощие над неразумните сили, тя постоянно мачка слабите и неразумните. (*ФАКТОРИ В ПРИРОДАТА - 145*).

Ние обичаме да заповядваме, а не обичаме да ни заповядват. Кое е по-хубаво: да заповядваш или да ти заповядват? Ако е за добро, да заповядваш е най-добре; ако е за зло, не е добре да заповядваш. Следователно, имаш пълно право да заповядваш за доброто. Дойдеш ли до злото, нека други да ти заповядват, а ти само слушай. Заповядват ли ти за доброто, бъди изпълнителен. (*ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА – I том - 115*).

Какво ще кажете за един дом, в който всички са генерали? Ако майката има четири деца - генерали и мъжът - генерал, тя непременно трябва да заеме мястото на войник, който да изпълнява всички заповеди. Не е лесно на тази майка да й заповядват пет генерала. Ако изпълни службата си добре, тя ще бъде призната за героиня. Като отиде на онзи свят, направо ще й отворят вратата за рая. Желая ви да бъдете добри войници, да изпълнявате заповедите на петте генерала с любов. Само така ще ви запишат за граждани [...]. (*ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА - 282*).

По какво се отличават Божествените заповеди от човешките? Божествените заповеди никога не произвеждат противоречия. Каквото кажеш, става; каквото бутнеш, става... Човешките заповеди създават противоречия... Те произвеждат в ума, в сърцето и в душата раздвояване. Щом се раздвоиш да направиш ли нещо или не - това е човешко. (*ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА - I том - 117*).

Когато хората изпълняват волята на един човек, те вършат престъпление, а когато един човек върши волята на много хора, той върши добро. Злото има всякога предвид една личност, а доброто има предвид всички. (*БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ – 1921 г. - 111*).

Какво придобива човек, ако може да заповядва на хората? За предпочитане е да имате отношение с хора, които са разумни, досетливи, любящи, които са готови на услуга преди да сте им заповядали, отколкото да срещнете такива, на които трябва да заповядвате на всяка стъпка. Само глупавият човек работи по заповеди. Разумният избягва заповедите. Той не обича нито на него да заповядват, нито той сам да заповядва. Божественото в човека нито заповядва, нито търпи заповеди. Божественото отговаря само на Божественото. Същевременно то отговаря само по Божествен начин. (*БОЖИЯТ ГЛАС - 265*).

без ЗАСЯГАНЕ

Човек е добро същество, но ако го оставиш да проявява свободно своята първична природа. Засегнеш ли го малко, естеството му се изменя. Никога не бутай човека! (*ТРИТЕ ПОСОКИ - 294*).

със ЗАЧИТАНЕ

Ще се научите да зачитате правата на другите хора. Ще знаете, че идеите, с които хората се занимават, са свещени. Не питайте с какво се занимава този или онзи, какви мисли ги вълнуват. Това е тяхна работа. От вас се изисква да минете край тях, без да ги смущавате с Мисълта си. (*БОЖЕСТВЕНАТА МИСЪЛ - 103*).

без ЗЛОБА

Някой път, когато се намираме в присъствието на хора, от които излиза злоба, то тези стрели на злоба предизвикват в нас известно неразположение.

То е, защото те са предизвикали известни удари, които ни се отразяват във вид на болка. (*БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ - 1921 г. - 120*).

без ЗЛО

Натъкнете ли се на злото в човека, не се мъчете да го възпитавате. Във всеки човек - мъж, жена, дете има освен добро и нещо зло, което не се поддава на обработване. Докато човек сам не съзнава злото в себе си и не започне да се самовъзпитава, никой не е в състояние да се справи с него. (*УЧЕНИЕ И РАБОТА - 157*).

без ИЗБУХВАНЕ

Скарването, спорът между хората се дължи на известни избухливи вещества в човешкия организъм, които лесно се запалват и образуват експлозии. Тези експлозии стават независимо от човешката воля. Избухливите вещества в човешкото естество не са нищо друго, освен запас от енергии, необходими в крайни случаи, във време на война, на големи нападения и т. н. Едно нехармонично движение на мускулите на лицето може да стане причина за възпламеняване на избухливите вещества в човека. Нехармоничните движения, както и отрицателните думи, представят бомби, които могат да извадят човека от релсите на неговото движение. Човек трябва да познава вътрешната, т. е. психическата страна на живота, за да може да си въздейства с нея. (*СВЕТОТО МЯСТО - 30*).

При сегашните условия на живота, хората са заприличали на бомби, които очакват най-малкото докосване до тях, за да се запалят и избухнат. Това се дължи на голям прилив на

енергия в организма им, с която не могат да се справят. Щом не могат да се справят с тази енергия, те лесно избухват. От научна гледна точка това избухване наричат „разстроена нервна система”. (*СВЕТОТО МЯСТО - 101*).

Когато не се е калил човек, лесно избухва и по този начин разстройва своята нервна система. (*СВЕТОТО МЯСТО - 101*).

с ИЗВИНЕНИЕ

В Евангелието е казано, залязването на Слънцето да не те завари непримирен с брата си... Ако е унижително да искаш извинение, по-унижително е да биеш, да вдигаш ръка върху своя ближен. Благородно е човек да иска извинение, да изправи грешката си. (*УСЛОВИЯ ЗА РАСТЕНЕ - 160*).

Извинението не решава задачите. Някой те мушне с нож, причини ти голяма болка и после се извинява, че ти е причинил голямо страдание. Ти можеш да го извиниш, но болката си остава. И двамата трябва да се заемете да изправите погрешката. Ще вземете чист спирт, ще измиете кръвта, ще дезинфекцирате раната и ще я превържете. Това ще правите няколко деня наред, докато раната се излекува. (*РАБОТА - 243*).

без ИЗМАМА

Няма по-ужасно нещо в света човек да бъде измамен в онова, което вярва, в онова, към което се стреми и в онова, което той иска да постигне. (*ИЗПИТЪТ НА ЛЮБОВТА - 266*).

Искам да бъдете любители на великата Божия Истина и да не допускате в сърцата си никаква измама. Някой път една измама може да влезе несъзнателно - нищо от това, но гледайте съзнателно да не допускате никаква измама, никаква лъжа. (*ООК – IV г. – 3 лекция – 32*).

без ИЗПОЛЗВАНЕ

Като приемете любовта на ближния си, пазете се от използване. Кажете ли ви някой, че ви обича, бъдете внимателни към него, без да го използвате. Някой казва, че ви обича. Ако си позволите да го използвате, ден след ден любовта му ще намалява. Ще дойде ден, когато нищо не остава от любовта му. Обичайте човека за неговия ум, за неговото сърце, за неговата воля и за благородните му постъпки, без да го използвате. (*БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - 207*).

без КАРАНЕ

Съвременните хора говорят за Любовта, обичат се, но въпреки това, постоянно се карат. Защо? Защото те не обичат Бога в човека, а себе си. (*ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА - 205*).

Като се съберат двама сприхави, ще се скарат. На две сухи дървета им трябва само една клечка кибрит... Ако има друг сприхав човек, ти ще туриш 4 ÷ 5 души между тебе и него, че да сте по-далеч. (*ФАКТИ, ЗАКОНИ, ПРИНЦИПИ - I том – 44*).

Скарал си се с някого. Значи, свързал си се. Какво трябва да направиш? Среци този човек, прегърни го, целуни го, раздрусай го, кажи му: „Не ми се сърди!” В това седи силата на човека. Тъй, щото, разсърдиш ли се с някого, не ходи да му искаш извинение, но хвани го,

прегърни го, целуни го от едната, от другата страна. Речете ли да се извинявате, това са официалности, това с фарисейщини. (*ПРАВО СИ ОТСЪДИЛ* - 55).

Щом се карат хората, една кана вода им трябва. Може мислено да хвърлите водата. (*ФАКТИ, ЗАКОНИ, ПРИНЦИПИ* - I том - 160).

Скарването между двама души не е нищо друга, освен бодване с шило. Всички хора имат такива шила в себе си, с които едни други се бодат. - Силно ме бодна този човек. - Седял си при него много време. Колко време трябва да седите при човек, когото обичате? Определено е колко време трябва да седите при човек, когото обичате. Който много обича, той трябва да седи една минута; който по-малко обича - две минути; който малко обича - три минути. Който седи повече от три минути, той ще опита шилото. (*ЕЗИКЪТ НА ЛЮБОВТА* - 66).

Все за материални работи хората се карат. Казвам: напуснете материалния свят, не се занимавайте с него, ако искате да прогресирате. (*ФАКТИ, ЗАКОНИ, ПРИНЦИПИ* - I том - 213).

Представете си, че някой път се скарате с някого. Стане пререкание... След като си нарязал някого, след като си му казал много думи, че той е невъзпитан, че не е културен, да можеш всичко това да го оставиш и да си кажеш: Я да видя този човек какви добри черти има? В дадения случай да се спреш и да намериш хубавите черти и като ги намериш, да ги държиш в ума си. (*ФАКТИ, ЗАКОНИ, ПРИНЦИПИ* - I том - 50).

Срещнете, че двама хора спорят за нещо. Ти казваш: „Колко са глупави!“ Вие не разрешавате правилно въпроса. Ако се карат двама души, това не е глупаво, а е умно. Това е въпрос за живот между тях. И същевременно, това е предметно учение заради тебе. Ако вие не разрешите това предметно учение, вие ще се намерите в тяхното положение. Провидението ви представя това, като предметно учение. (*ВЕЧНИЯТ ПОРЯДЪК* - 211).

Дом, в който хората не се карат, е дом на Любовта. (*ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА* – 148).

Преди да заминете за другия свят, извикайте роднините си, дайте, каквото сте имали и кажете им да не се карат по между си. Не оставяйте наследници след заминаването си. (*НОВО НАЧАЛО* - 94).

КАЗВАНЕ

Например някой брат гледа умилено някоя сестра. Ти кажи: „Да ги благослови Господ.“ Един брат прегърнал една сестра. Кажи: „Да ги благослови Господ.“ (*ПЕТТЕ ВРАТИ* – 310).

без КОНТРАСТИ

Внеси в човека силен контраст, разколебай го за неговите убеждения и вярвания и той веднага ще полудее. (*ПЕТИМАТА БРАТЯ* - 45).

без КРИТИКА

Някои разглеждат постъпките на своите близни и казват, че еди-кой си не е постъпил добре. Само онзи може да се произнася за постъпките на хората, който стои по-високо от тях и всеки момент е готов да направи това, което те не могат да направят. Кажеш ли на някого, че не е постъпил добре, още в момента трябва да му посочиш как да постъпи. Осъдиш ли някого, че не е готов да направи добро, ти бъди готов да направиш доброто вместо него. (*БОЖИЯТ ГЛАС* - 182).

Има човешки неща, има и Божествени неща. Човешките може да коригирате, но не и Божествените. (*АБСОЛЮТНА ИСТИНА* - 26).

Човек има право да критикува, да разглежда нещата и да се произнася за тях, ако са човешки. Дойде ли до Божественото, той няма думата. (*ДОБРОТО ОРЪЖИЕ* - 6).

Когато хората виждат грешките на другите, когато ги съдят, това става по закона на правдата... От хиляди години насам хората живеят по закона на правдата, но светът не се е поправил. (*ОТНОШЕНИЕ НА ПРОСТИТЕ ИСТИНИ КЪМ ЧОВЕКА* - 104).

Онези, които правят бележки комуто и да е, трябва да знаят едно правило: никога не критикувайте една погрешка, която сами не можете да изправите! Туй, което ти сам в себе си не си могъл да изправиш, не критикувай! Туй, което ти си оправил в себе си, за същото можеш да помогнеш и на другите. (*ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС – III г. - 31 лекции* - 10).

Като видите, че някой направил някаква погрешка, не го критикувайте, но приложете любовта си към него - помолете се, да се справи той с положението си. (*ТРИТЕ ЖИВОТА* - 199).

Докато се качва към върха на планината, човек не трябва да се обръща назад. Щом се качи на върха, той има право вече да се обърне назад, да гледа ония, които идат след него. Той има право и да критикува. Изобщо, само онзи има право да критикува, който се е качил вече на върха и познава пътищата на възлизане. Докато не се е качил на върха, човек трябва да гледа пред себе си, за да не изразходва енергията си. Спре ли човек на пътя си и започне да критикува хората, той непременно ще се спъне. Всяко спъване е резултат на свързването на човека със слабостите и недъзите на неговите ближни. Като сте тръгнали към върха, не мислете за отрицателното в живота. (*УЧЕНИЕ И РАБОТА* - 166).

Често вие искате да знаете слабите черти на някого. Не търсете слабите му черти. Като срещна някой човек, аз първо гледам каква добродетел има в него. Що се отнася до слабостите му... те са негова работа. (*НОВО РАЗБИРАНЕ* – 158).

Друго положение, до което сте достигнали, е това, че у вас се заражда един критичен ум. Човек, като влезе в духовния свят и добие известна светлина, започва да обръща чрезмерно внимание на окръжаващите го хора, и по този начин започва да се спъва в погрешките на хората. Имайте пред вид следното нещо: погрешките на хората не са създадени сега. Причините на погрешките са отдавна създадени, в друго някое съществуване, а сега идат последствията от тия погрешки. От последствията, които виждате, ще се изправят причините на тия погрешки... Това не значи, че трябва да бъдем индиферентни към погрешките, но да се поучаваме от тях. Погрешките на другите хора, това е тор за духовния човек. Той може много добре да се огледа в тях и да се поправи. (*СЪБОРНИ БЕСЕДИ* - 1926 г. - 41).

От вас се изисква... да не се бъркате в работите на своите ближни, да не се осъждате. - Еди-кой си не постъпва право. - И това не е ваша работа. Щом осъдите някого, вие веднага се свързвате с неговата отрицателна черта. Който се осмели да осъди някого в духовния свят, той веднага се нагърбва да поеме половината от неговия недостатък и да плати за него, като за свой дълг. (*КЛЮЧЪТ НА ЖИВОТА* - 159).

Щом съдиш някого за нещо, непременно туй ще ти дойде до главата. (*СЪБОРНИ БЕСЕДИ* - 1926 г. - 42).

Ако познава формата, съдържанието и смисъла на нещата, човек никога не би си позволил да критикува. Щом не критикува, той ще бъде свободен от всякакви противоречия. (*ДОБРОТО ОРЪЖИЕ* - 6).

Който търси Истината, той трябва да се откаже от всякаква критика, от всякакво съмнение. (*ОТИВАНЕ И ВРЪЩАНЕ* - 131).

Като разбира законите на живота, човек може да си обясни всички прояви на човека и никога да не го осъжда. (*УЧЕНИЕ И РАБОТА - 186*).

Който иска да прогресира, да върви напред, той трябва да бъде сляп за погрешките на когото и да е. (*ЧАСЪТ НА ЛЮБОВТА – 60*).

Който обича, никога не критикува. (*ТРИТЕ ПОСОКИ - 125*).

Като казваме, че човек не трябва да се занимава с недъзите на хората и да ги критикува, подразбираме, че той не трябва да нарушава чистотата на своя живот и да се излага на смърт. Да се занимавате с недъзите на хората, това е зараза, която разрушава организма. (*ПО БОГА НАПРАВЕНИ - 143*).

Не се занимавайте с личния живот на хората. Видите ли, че двама души се карат, не ги съдете, не се ровете в причината на техния спор. Не се интересувате от това, кой как живее, как се облича, как се храни и т. н. Само онзи има право да се занимава с личния живот на хората, който е изправил своя живот. (*ДОБРОТО ОРЪЖИЕ - 224*).

Някой не се произнася добре за картините на един художник. Щом намираш погрешките му, ти покажи как трябва да рисува. (*УЧЕНИЕ И РАБОТА - 246*).

Не съди брата си, остави го сам да се изправи. (*ДОБРОТО ОРЪЖИЕ - 214*).

Спре ли човек на пътя си и започне да критикува хората, той непременно ще се спъне. Всяко спъване е резултат на свързването на човека със слабостите и недъзите на неговите ближни. (*УЧЕНИЕ И РАБОТА - 156*).

Ако критикуваш, можеш да критикуваш своя вътрешен живот. (*ЗАКОНЪТ И ЛЮБОВТА - 220*).

без ЛЪЖА

Не лъжете другите, за да не лъжат и вас. (*ВСЕ ЩО Е ПИСАНО - 56*).

При всяка лъжа се намалява силата на ума и ставаш по-лек. Като говориш Истината, придобиваш сила и тежест. (*АКО ГОВОРЯ - I том. - 314*).

Да живеете без лъжа, това значи да живеете без страх. (*МОК – III г. – 21 лекция - 7*).

Щом лъжете, страхливи сте; щом лъжете, безсъвестни сте. Съвестта е слабо развита у вас. Щом лъжете, любовта ви към Бога е слабо развита. Щом лъжете, вярата ви е слабо развита. Щом лъжете, надеждата ви е слабо развита. Щом лъжете, вие сте малодушен, мързелив, ленив. Ленивите хора са много лъжливи. Не е лесно да се освободите от лъжата. Тя носи всички недъзи със себе си... Сегашният живот е живот на лъжа, сегашната цивилизация е цивилизация на лъжи. Но и тя ще погине и от тази цивилизация един ден няма да остане ни помен. (*АКО ГОВОРЯ – II Т. 211*).

Какво представлява лъжата? Най-малката погрешка в света, която води към най-големи опасности. При това, малките лъжи са по-опасни. Големите лъжи всеки ги вижда, не могат да се скрият. (*ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА ЩАСТИЕ - 192*).

Излъже ли човек, непременно ще го сполети нещо: или ще падне, или ще заболее, или отвън някой ще му причини някаква неприятност. (*ЕЗИКЪТ НА ЛЮБОВТА - 403*).

Колкото малка да е лъжата, тя е подобна на микробите, които се размножават и причиняват нещастия на хората. Като се размножава, лъжата остава нечистотите си в ума и в сърцето на човека, с което му причинява големи пакости. (*ЕЗИКЪТ НА ЛЮБОВТА - 403*).

И за най-малката лъжа Природата наказва. Някой обича да полъгва, но иска да се изправи, да се освободи от този недъг. Какво прави Природата тогава? - Щом този човек си позволи да излъже, веднага езикът му се изприщва. (*ЖИВА РЕЧ* - 80).

Който лъже, той се намира в болезнено състояние, както онзи, на когото стомахът е разстроен. (*ДА ВИ ДАДЕ* – 101).

Лъжата изменя химическия състав на кръвта и на тъканите на организма. (*ЖИВИ РЕЧ* - 81).

Страшно е за оня, който лъже. Той внася отрова в своя организъм. Тая отрова се предава в кръвта на бъдещите поколения и те постепенно се израждат. (*ЗАКОНЪТ И ЛЮБОВТА* - 202).

Съществува един свят, дето хората не могат да лъжат. Каквото кажат, там всичко се реализира... Какво ще бъде положението на човека, който лъже, че е болен? Щом не говори Истината, той ще се разболе. (*МЕТОДИ ЗА САМОВЪЗПИТАНИЕ* - 160).

без ЛЮБОПИТСТВО

Както има примеси в материалния свят, така и в психическия - в мислите и чувствата на човека. Чуваш да се говорят лоши работи за някого. Без да искаш, това достига до ушите ти. Това е кал, която не трябва да допускаш в себе си. Виждаш, че някъде станало убийство. Не се интересувай, как е станало убийството - и това е кал. Не допускайте никаква кал в съзнанието си. Само онзи може да се интересува от тези неща, който отива да помага. Щом не можеш да помогнеш, няма защо да проявяваш любопитство. (*НОВАТА МИСЪЛ* – 159).

Освобождавайте ума си от всички ония впечатления, които не можете да асимилирате. (*НОВАТА МИСЪЛ* – 159).

с МЕКОТА

Мнозина казват, че човек трябва да бъде мек. Какъв щеше да бъде животът, ако всички хора бяха меки? Или какъв щеше да бъде животът, ако всички хора бяха силни? Добре е понякога човек да бъде силен, а понякога - мек. И едното, и другото качество са на място. Има смисъл човек да бъде силен, когато управлява. (*УЧЕНИЕ И РАБОТА* - 296).

Работете върху сърцето и ума си, да развivate мекота и сила... Да бъде човек мек, това не значи, че човек е баба. Мекотата е велико качество. Мекият човек може да влияе и на най-суровия. Обаче пристъпите ли към суровия със строгост, нищо няма да постигнете. Мекотата е подобна на водата, която полива растенията и смекчава и най-твърдата почва. Докато си мек, т. е., докато имаш вода в себе си, ти можеш да влияеш на хората благотворно... Стремете се да придобивате мекота, с която да работите, като с мощно оръжие. (*ЗАКОНИ НА ДОБРОТО* - 315).

с МИЛОСЪРДИЕ

Когато милосърдието е слабо развито, човек става скъперник. (*МОК* – III г.- 18 лекция - 181).

с МИСЪЛ

Няма крепост в света, която да устои на огъня на правата мисъл. (*МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН* -18.03 1989).

Ако отправите една добра мисъл към някой болен или страдащ и му помогнете, вие сте постъпили разумно. *(БОЖИЯТ ГЛАС - 209)*.

Ако знаете, че някой ваш близък е болен, не го лекувайте с лекарства, но нека го посетят десетина души и всеки от вас да отправи към него мисълта, че ще оздравее. Ако той приеме мисълта ви и повярва в нея, ще стане от леглото си. Мисълта е мощна сила, която лекува и повдига човека. *(ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА - 136)*.

Идеалът на всеки човек е да придобие правата мисъл. Придобие ли правата мисъл, той е намерил ключа на живота... той е запалил вече огъня на своето огнище, на което може да се топли всеки измръзнал, отчаян, обезсърчен. Няма ли огън на огнището си, всеки ще мине и замине покрай вас, без да се спре. *(БОЖИЯТ ГЛАС - 133)*.

Престани да мислиш за човека, когото мразиш. Забрави, че той ти е причинил някаква пакост. Не мисли за обидата, която някой ти причинил. *(СЪРАЗМЕРНОСТ В ПРИРОДАТА - 225)*.

Лошата мисъл е по-лоша от материалната отрова, за да не трови организма си, човек трябва да държи в ума си Божествени мисли. *(ЗАКОНЪТ И ЛЮБОВТА - 203)*.

Престанете да мислите лошо един за друг. Ако ще мислиш, помисли доброто. *(ПЕТТЕ ВРАТИ - 310)*.

За предпочитане е, обаче, човек да се храни с такива мисли и чувства, които да повдигат както него, така и неговите ближни. *(УЧЕНИЕ И РАБОТА - 116)*.

Ако двама души, които имат права мисъл, се съберат на едно място, те имат красиви, правилни отношения. Между тях не се пораждат никакви противоречия. *(БОЖИЯТ ГЛАС - 139)*.

Срещне ли противника си, мислещият човек му подава ръката си и го превръща в свой приятел. Когато хората мислят право, всякакво различие между тях изчезва. *(БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ - 343)*.

Каквото и да мислиш, добро или зло, за себе си или за другите, то ще се върне при тебе. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ ИМПУЛС - 227)*.

Един говедар, след като пасял говедата дълго време, говедарят започнал да мяза на говедата. Изпраща мисълта на говедата. Какво ще му прати едно говедо? *(БОЖЕСТВЕНИЯТ ИМПУЛС - 227)*.

МНЕНИЕ

Да имаш лошо мнение за някой човек, това може да ти причини голяма вреда. И това лошото, което мислиш за него, дали съответства на някаква реалност? Нещата трябва да бъдат верни. И вследствие на това - неверните мисли, които се напластяват, образуват известни утайки и тези утайки се наслояват на вас. *(ПЪТЯТ НА ДОБРОТО - 3 51)*.

Имаш лошо или добро мнение за някого, но не искаш да знаеш защо. Дай си отчет защо имаш лошо мнение за някого. *(ПЪТЯТ НА ДОБРОТО - 51)*.

Искаш хората да имат добро мнение за тебе. Това е в зависимост от доброто, което си им направил. *(АБСОЛЮТНА ИСТИНА - 198)*.

Да мълчи невежият, да не си дава мнението. *(ФАКТИ, ЗАКОНИ, ПРИНЦИПИ - I том - 209)*.

Щом си дадеш мнението за неща, които не знаеш, веднага в теб ще се яви горчиво чувство. Ето защо, като те питат за нещо, което не знаеш, отговори: „В тази област съм невежа.” (*ТРИТЕ ПОСОКИ - 198*).

Казвате: Нямам ли право да си дам мнението? Имаш право да кажеш Божието мнение. Да кажеш своето мнение в живота няма нужда. Светът няма нужда от моето мнение, няма нужда от вашето мнение. Светът има нужда от Божието мнение. (*СМЯНА НА СЪСТОЯНИЯТА - 14*).

с НАГАЖДАНЕ

Много от противоречията на съвременните хора се дължат на факта, че често попадат в по-високо или по-ниско състояние от това, в което обикновено живеят и, като се върнат при подобните си, не могат да се примирят с това, което виждат. Изкуство е, като се върне човек между своите си, да се нагоди според техния живот, да не влиза като клин помежду им. (*СТЕПЕНИ НА СЪЗНАНИЕТО - 14*).

без НАКАЗАНИЕ

За да накажеш един човек, покажи му своята най-голяма доброта. (*СВЕЩЕНИ ДУМИ НА УЧИТЕЛЯ - III г. - 94*).

Ако искаш да накажеш някого, накажи го с доброто. То преобразява човека. (*ТРИТЕ ПОСОКИ - 144*).

без НАЛАГАНЕ

Ако чрез Любовта, която проповядвате, искате да турите известни ограничения, известни връзки на някое сърце, на някоя душа, не туряте ли вериги?... С две вериги може ли да се ходи? (*РАЗУМНИЯТ ЖИВОТ - съборни беседи - 7*).

Някои хора минават за миролюбиви, но когато се натъкнат на злото. По отношение на злото човек може да не му се противи, но не може да бъде миролюбив. Как ще бъдеш миролюбив към него, ако то иска да ти се наложи? Който се оставя на злото и на доброто да му се налагат, те да упражняват насилие върху него, той е отговорен и в двата случая. И злото, и доброто трябва да се проявяват по закона на Любовта. (*ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА - 291*).

Никой няма право да се налага на другите, да ги заставя да мислят, да чувстват и да постъпват така, както той мисли, чувствава и действа. (*КРАДЕЦЪТ И ПАСТИРЯТ - 119*).

без НАПОМНЯНЕ

Видите ли една погрешка, затворете очите си и се помолете на Бога, да помогне на този човек да я изправи. Не е позволено на ученика да напомня на своя ближен за неговите минали по-грешки. Който се осмели да направи това, той върши престъпление. (*ТРИТЕ ЖИВОТА - 74*).

без НАСИЛИЕ

Невъзможно е светията да живее заедно с една обикновена, светска мома. Първата му работа ще бъде, да я обърне към Бога. Като я види модерно облечена, с украшения, той ще я посъветва да се облече скромно, да хвърли украшенията, да се моли по няколко часа на ден и

така ще я направи нещастна. Тя не може да разбере защо да свали модерните си дрехи, защо трябва да се моли на Бога по три-четири часа. Това положение е непоносимо за нея. Тя не може да издържи на него и едно от двете ѝ предстои: или да бяга далеч някъде, или да приеме тежкото за нея бреме и да стане нещастна. Като знаете това, не изнасилвайте собствената си душа, не я товарете с неща, които тя не може да направи. Не изнасилвайте и душата на своя ближен. Човек трябва да бъде свободен, да прави това, което душата му желае. Дето съществува насилие, там животът е неразбран. (*ЦЕННАТА ДУМА* - 286).

Днес навсякъде виждате насилието да управлява, но светът не може да се оправи чрез насилие. (*БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ* - 236).

Аз съм против всякакво насилие, било то физическо, умствено или сърдечно... Съвършеният живот абсолютно изключва насилието. Божественият закон изисква от човека да не прави насилие нито върху себе си, нито върху своите ближни. (*БАЦА И СИН* - 28).

Не насилвайте човека, да прави това, което душата му не желае. Не насилвайте и своята душа. (*ВСЕ ЩО Е ПИСАНО* - 56).

Никой да не изнасилва другото. (*СИЛА И ЖИВОТ – III серия* - 262).

Насилието ражда насилие. За да не се дава път на насилието в живота Христос казва: „Не си отмъщавайте. Не давайте място на гнева в себе си.” Ще кажете, че чрез отмъщението търсите своето право. Оставете на Бога, Той да отдаде правото на всекиго. (*УСТОЙЧИВИ ВЕЛИЧИНИ* – 99).

Каквото правиш, става с разположение и любов, а не с насилие. (*НОВОТО НАЧАЛО* - 227).

Има чисто, прямо насилство, в своята груба форма, което се дължи на физическата сила, тъй както животните могат да изнасят други животни; има правово изнасилване, изнасилване чрез закона, употребен в своята лоша форма; има и духовно изнасилване, когато казваме това, което не е, т. е. изопачаваме и лъжем хората. (*СИЛА И ЖИВОТ – V серия* - 374).

Някои хора минават за миролюбиви, до когато се натъкнат на зло. По отношение на зло човек може да не му се противи, но не може да бъде миролюбив. Как ще бъдеш миролюбив към него, ако то иска да ти се наложи?... Който се оставя на зло и на доброто да му се налагат, те да упражняват насилие върху него, той е отговорен и в двата случая. И зло, и доброто трябва да се проявяват по закона на Любовта. (*ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА* – 291).

Ако в съвременния строй насилството би се изключило от коя и да е държава, поне най-малко 50 %, държавният строй би се подобрил и злините биха се отстранили. И ако от всички общества биха се изключили насилството и оклеветяването, същият резултат би се постигнал. (*СИЛА И ЖИВОТ – V серия* - 374).

без НЕДОВОЛСТВО

Преди да сте недоволни от близките си и да търсите причината за всичко в тях, потърсете я в себе си... Иначе се търсите причината в другите и никога няма да разрешите задачите си. (*УСТОЙЧИВИ ВЕЛИЧИНИ* - 218).

Ако не можеш да издържиш това, което чувстваш, то е недоволство... Сърцето носи недоволство... Умът носи условията, при които сърцето може да разреши вечната задача на недоволството. (*АКО ГОВОРЯ* - I т. - 292).

без НЕДОРАЗУМЕНИЯ

Избягвайте всякакви недоразумения, всякаква дисхармония между вас. (*ООК – 5 г. - 3 лекция - 34*).

без НЕДЪЗИ

Да разкриваш недъзите на хора, това значи да рисуваш тяхната голота. Да изправяш недъзите на хората, това значи да ги обличаш в най-хубавите им дрехи. (*МНОЗИНА КАЗВАХА - 155*).

НЕПРИЯТЕН ЧОВЕК

Не казвай, че този или онзи ти е неприятен, но виж защо е така. Когато имаш еднакви качества с някого, този човек ти става неприятен. Особено, ако иска да ти се наложи. Ти си горделив, но той е по-горделив от тебе; ти си сприхав, но той е по-сприхав. Изобщо, неприятен ти е всеки, който те превъзхожда, особено в отрицателното. Всеки, който се опитва да ти се наложи, също ти е неприятен. (*ТРИТЕ ПОСОКИ - 125*).

без ОБЕЩАВАНЕ

Чрез последователно поддаване на някоя отрицателна сила в себе си, човек добива лош навик - да обещава и да не изпълнява... Днес се въодушевите от някаква идея, готов сте всичко да направите за нея. Обаче, утре се яви някаква мъчнотия на пътя ви, и вие веднага отлагате да изпълните обещанието си. Казвате, че обещанието, което сте дали за реализиране на идеята ви, мъчно може да се изпълни, не му било времето сега и т. н... За да не си създавате лоши навици, мислете повече и не бързайте да давате обещания. Когато някой иска да му обещаете нещо, помислете веднъж, два, три пъти, можете ли да изпълните обещанието си и тогава отговорете. Не е въпрос да обещавате и да не изпълнявате. Щом веднъж обещаете, и сто мечки да срещнете на пътя си, трябва да изпълните обещанието си. Ще обиколите оттук-оттам, да избегнете мечките, но даденото обещание ще изпълните - нищо повече. Думата „мечка” взимам като символ на мъчнотии. (*ДОБРИ НАВИЦИ – 4, 5*).

Не бързайте да давате обещания. (*ДОБРИ НАВИЦИ - 6*).

Даде ли някакво обещание, да направи нещо, той вече не е свободен. Има обещания, които са дадени за една минута, други за един час, трети за един ден, четвърти за един месец, пети - за една година. После има обещания, които са дадени за пет, десет, сто и повече години. Докато не изтече това време, човек не може да бъде свободен. (*УСЛОВИЯ ЗА РАЗУМНИЯ ЧОВЕК - 97*).

Някой иска да обещае за утрешния ден, не може да обещае, понеже не разполагам с утрешния ден... Трябва да кажеш: „Ако утрешният ден благоприятства и ако е Волята Божия, ще направя това.” (*АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 353*).

Като дойде до обещание, човек трябва да мисли какво обещава. Но обещае ли веднъж нещо, той трябва да го изпълни навреме. (*ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - 16*).

Каквото обещаеш, трябва да го направиш. Обещаващ, значи правиш... Каквото кажете днес, още до вечерта го направете. Обещания без изпълнение, нищо не струват. (*ТРИТЕ ЖИВОТА - 74, 75*).

Трябва ли човек да отложи известна работа или да не изпълни обещанието си само за това, че времето се развалило и трябвало да чака, докато се поправи? Който държи на обещанието си, ще се справи с времето. Че имало буря, че валило силен дъжд или сняг, това не може да бъде за него пречка. (*БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ - 136*).

Едно неизпълнено обещание може да реши съдбата на човека за цял живот... Каквото сте обещали да направите, или каквото ви се казва да направите, изпълнете го точно навреме. (*ДОБРИ НАВИЦИ - 163*).

без ОБИДИ

Какво представят обидните думи? Те са сили, които падат върху човека, за да го изкарат от противоречието и заблудението, в което се намира. (*БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ - 315*).

Срещате един човек, който ви обижда, каже ви някаква обидна дума. Ако се поддадете на влиянието на тази дума, тя ще влезе в подсъзнанието ви и там ще почне да се организира, докато един ден даде своите лоши резултати. Ако искате да се освободите от обидата, не бързайте да се поддавате на нейното влияние, но спрете се за малко и потърсете някоя Божествена мисъл или Божествено чувство, с които да ѝ се противопоставите. (*НИ МЪЖ, НИ ЖЕНА - 145*).

Когато хората се обиждат, трябва да си зададат въпроса, справедлива ли е обидата или не. Ако е справедлива, трябва ли да се обиждат?... Човек не трябва да се обижда, но да си даде отчет за погрешките, които е направил, и да се стреми да ги изправи. (*ЛЪЧИ НА ЖИВОТА - 227*).

Какво изисква законът при обидата? Духовният закон изисква ти, който си обиден, да претърпиш. (*ИЗПИТЪТ НА ЛЮБОВТА - 14*).

Защо човек трябва да прощава? Защото всяка обида, която някой ви е нанесъл, съзнателно или несъзнателно, има за цел да ви предпази от някакво зло, което предстои да минете. (*ДОБРИ НАВИЦИ - 88*).

Има смисъл да те обиди някой само ако можеш да извлечеш поука от обидата. Не можеш ли да постигнеш това, ти всякога ще бъдеш обиждан, изиграван и лъган. (*ТРИТЕ ПОСОКИ - 144*).

Този, който те е обидил, той ти е предал известна енергия, а ти ще впрегнеш тази енергия, ще си свариш на нея житцето. Имайте предвид, че всяка обида, която ви се нанася, внася нещо ново във вас. Обидите в сегашния живот, внасят нещо много по-благородно в човешкото сърце, отколкото похвалите. (*ООК - III г. - 34 лекция - 16*).

Да не се обиждате, но като сте се обидили, после да станете приятели. (*АКО ГОВОРЯ - II том - 50*).

Покани този, който те обидил у дома си и го нагости добре. Този е правилният метод за прощаване. В него няма обратни действия... Кажеш ли, че прощаваш, а вътрешно се бунтуваш и желаш злото, ти не си простил. (*ТРИТЕ ПОСОКИ - 144*).

Ако ти си живял според законите на Любовта, никой не би могъл да те обиди. (*ТРИТЕ ПОСОКИ - 168*).

Обиди ли ви някой, започнете да мислите, за да намерите начин, да въздействате на онзи, който ви е обидил... Човек не може да въздейства на своя ближен, ако първо не е сменил своите енергии. Не може ли да въздейства на себе си, той ще възприеме състоянието на другия. (*БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ - 317*).

Обидили сте някой човек. Какво трябва да правите? Ще потърсите случай да му помогнете. Когато го намерите в някакво затруднение, веднага да му се притечете на помощ. *(СВЕЩЕНИ ДУМИ НА УЧИТЕЛЯ - II том - 100)*.

Представете си, че някога сте казали една обидна дума на някого. След време друг някой или същият казва и на вас една обидна дума. Вие сте забравили своята погрешка, че сте казали на някого обидна дума и се чувствате крайно засегнат от смелостта на този, който ви обижда. Седите и мислите как да му отговорите. Да му кажете обидна дума, не искате; да го ударите, не искате. Благороден човек сте, не искате да му отговорите по същия начин, но и обидната дума не можете да забравите. Цял ден ходите натук-натам, вършите работата си, но обидната дума се върти в главата ви, не ви напуща. Най-после се върнете у дома си, пиете чаша вода и с нея заедно глътнете обидата. Ако още ви безпокои, като се храните, отправяте и обидата в стомаха, да се смели. И този начин е добър, но за предпочитане е да бъдете глух за обидата. Идете при човека, който ви е обидил, хванете го за ръка и го прегърнете. Целунете го няколко пъти и му кажете: „Хубаво говориш. Повтори още един път, да чуя, какво трябва да изправам в себе си. Ела сега да хапнем братски, да забравим всичко лошо.“ *(БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ - 313)*.

Защо човек лесно се обижда и разгневява?... В човека има две съзнания: низше - в задната част на главата, и висше - в предната част. Когато впечатленията и чувствата минават през задната част на главата и там се задържат, човек дава ход на низшите енергии в себе си и е готов да се гневи, да бие, да се кара. Ако тези енергии се отправят към предната част на главата, в човека се явява борба. Той се бори, докато едни от енергиите надвият. Щом надвият висшите енергии, човек става снизходителен и прощава. Висшето съзнание е проводник на светлината. Като разглежда нещата при тази светлина, човек не може да не прости. Ето защо, когато енергиите минават през задната част на мозъка и натежават, обърни се към Бога, Който работи в тебе, да отправи тези енергии в предната част на мозъка, дето има условия да се асимилират. Който може да преработва обидите, той всеки момент се повдига. *(БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ - 314)*.

Как постъпват сегашните хора помежду си? Някой обидил някого, и веднага иска извинение. Обиденият го прости, но после разправя на всички как го е обидил. Това е човешко отношение, но не и отношение към души. Обиди ли те някой и му простиш, забрави всичко. Създай нови, чисти отношения с него. *(ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕИЦАТА - 28)*.

Представете си, че някой ви обиди. Ако обидата засегне вашите лични чувства, вие веднага ще се настроите срещу този човек и ще кажете: „Всичко мога да направя, но никога няма да му простя за обидата, която ми нанесе.“ Ако не простите, какво ще спечелите? *(ДОБРИ НАВИЦИ - 88)*.

„Никога няма да простя на този човек за обидата, която ми нанесе.“ Прав си, обидил те този човек, но какво печелиш, ако не му простиш? Не само, че нищо не печелиш, но пакостиш на себе си. *(БОЖЕСТВЕНАТА МИСЪЛ - 82)*.

Ако един ученик обиди друг, последният не трябва да постъпва като светските хора, да се прави, че не е обиден, а същевременно, дето отиде, когото срещне, все да се оплаква, че един-кой си го обидил. Не, обиди ли се един ученик, той трябва да каже на онзи, който го е обидил: „Братко, ти ме обиди. В името на Бога, вземи думите си назад, ако искаш да възстановим хармонията помежду си.“ *(ЧЕТИРИТЕ КРЪГА - 44)*.

Как може човек, който те обича, да те обижда? *(ТРИТЕ ПОСОКИ - 168)*.

Ако има нещо, което ми прави най-голямо отвращение, то е човек, който обижда. Такъв човек аз поставям на последно място в живота. Най-неприятно на духа е, когато хората се обиждат. *(КРОТОСТТА И СМИРЕНИЕТО - 22.01.1920 г. - 22)*.

Има случаи в живота, когато човек може да понесе спокойно и най-големия бой, обаче, кажат ли му една обидна дума, не може да се побере в кожата си. - Защо? - Хората са така

възпитани, че искат да се отнасят с тях добре, да ги почитат и уважават. Следователно, ако някой ги обиди, те мъчно понасят обидата. Друг е въпросът, ако обидата иде от любим човек. Там по-лесно прощават. Обидата не е нищо друго, освен мечката, която си срещнал в гарата. Тя произтича от грубото естество на човека. Ако човекът, който те обидил е груб, това показва, че си срещнал неговата мечка; ако те ухапе с езика си, срещнал си неговата змия; ако те уплаши, срещнал си неговия заек. Това не е човекът, това са неговите слуги. (*АБСОЛЮТНА ИСТИНА - 162*).

Някога се обиждаш само от една дума и веднага взимаш отбранително положение. (*НОВО РАЗБИРАНЕ - 112*).

ОБИЧАЙТЕ ВРАГОВЕТЕ СИ

Умен човек е този, който може да превърне своя неприятел в приятел. (*АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 142*).

За да обичаш врага си, трябва да обичаш Бога в него. (*АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 141*).

Защо трябва да обичаме враговете си? За да не станете подобни на него, да слезете до неговия ровен. (*ВСЕ ЩО Е ПИСАНО - 38*).

Не се разправяй с вълка. Не търси правата си от него, но бягай. (*ФАКТИ, ЗАКОНИ, ПРИНЦИПИ - I том - 99*).

Като обичаш врага си, ти го обезоръжаваш! Любов към врага значи, че в миналото ти си тикнал този човек в крив път и си го направил враг. Отклонил си го. Ще го обичаш, за да го върнеш в правия път. (*АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 142*).

Срещне ли противника си, мислещият човек му подава ръката си и го превръща в свой приятел. Когато хората мислят право, всякакво различие между тях изчезва. (*БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ - 343*).

Какво значи да обичаш врага си? Трябва да го победиш. И като го победиш, няма да го убиеш, но ще му кажеш: „Трябва да знаеш, че аз не съм от слабите. Аз не съм баба. И да знаеш, че аз не съм заваян. Аз зная повече, не само това.” (*АКО ГОВОРЯ - I т. - 214*).

Да любиш врага си, то значи да го учиш. (*АКО ГОВОРЯ - I т. - 214*).

да си ОБЛЕЧЕН

В Природата гол като си, никой не може да те види... Щом си гол, необлечен, ни глас, ни слушание... Обаче, щом искаш да те видят хората, ти трябва да се облечеш, Излезнеш ли със своя халат, веднага ще те считат за ненормален... Та казвам, ние сме длъжни, всеки който е приел известна форма, каквато и да е тя, той има вече известно задължение към окръжаващата среда. Под среда, разбирам всички проявени хора. Има ред правила как трябва да постъпваш там, ти не можеш да кажеш там, аз съм свободен да правя каквото си искам... Да допуснем, на някой от вас му се ревне (поиска), той иска да излезне в обществото, трябва да се облече хубаво. (*ПЪТЯТ НА ДОБРОТО - 506*).

в ОБЩЕСТВОТО

Влезе ли в едно общество, човек е длъжен да спазва реда и порядъка, който съществува там... Следователно, докато има отношение към индивидите, към обществата и към народите,

човек трябва да се съобразява с техните нрави и обичаи. Човек трябва да има отношение към лица, общества и народи, които стоят по-високо от него. В този случай, той ще спазва техните прави и обичаи, ще се подчинява на известни условия, но същевременно се ползва от тях. (*МЕТОДИ ЗА САМОВЪЗПИТАНИЕ - 164*).

Свършеният, като влезе, предава своето настроение. На всички същества той предава своето разположение... Той се радва на себе си и на всичките хора. Той предава на другите своето разположение... Всички имат неговото разположение... Ние, като влезем някъде, предаваме своето разположение и казваме: „Лоши са хората”. Казвам: Лоши сме ние, които сме предали своето настроение. (*НАУКА ЗА ЖИВОТА - 11*).

Щом влезете в едно общество, когато хората нямат добро разположение към тебе, веднага се дразниш. Щом имат добро разположение, добър си. (*НАУКА ЗА ЖИВОТА - 12*).

без ОГРАНИЧЕНИЯ

Момък се оженва за една мома и веднага я ограничава. - Защо? - Защото била негова собственост. И момата започва да го ограничава, защото бил неин мъж. Те си позволяват неща, на които нямат право. (*БОЖИЯТ ГЛАС - 262*).

без ОЖЕСТОЧЕНИЕ

Какво изпитва човек, когато на вратата му хлопат десетина просяци на ден? На одного дава, на втори дава, докато най-последното сърцето му се затвори и ожесточи. Бог не се ожесточава, но затваря сърцето си за онези, които само просят, без да дават нещо от себе си. Пазете себе си и другите от ожесточаване. (*БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ - 65*).

От какво идва ожесточението? - Ожесточението идва от прииждане на малко енергия. (*ДВИЖЕНИЕ НАГОРЕ - 109*).

без ОЗЛОБЛЕНИЕ

Кога се озлобява човек? - Когато среща известни противодействия. При това, той се озлобява на предмета или на човека, който се изпречва на пътя му като препятствие. (*БОЖЕСТВЕНАТА МИСЪЛ - 136*).

без ОМРАЗА

Омразата е скъперничество. Между омразата и скъперничеството има сходство. Искаш да вземеш нещо. Ти мразиш някой човек. Защо? Защото не ти дава! Щом ти дава, ти няма да го мразиш. Всяка омраза произлиза от факта, че някой те е онеправдал, взел ти е нещо, направил ти е някаква вреда. Лишил те е от нещо. (*ЗАПАЛЕНА СВЕЩ - 560*).

Кога мрази човек? Когато го обърнат с главата надолу... При омразата човек слиза... Не е лошо, че омразата съществува; лошо е, когато енергията ѝ не се тури на работа... Излишната енергия на омразата, причинява гниене... Вложете енергията на омразата в работа, докато не е започнала да гние. Щом загние, ще плащате скъпо, за да я изхвърлите навън. (*УСТОЙЧИВИ ВЕЛИЧИНИ - 15*).

Съвременните хора са поставени на един вътрешен, духовен изпит, да се справят с омразата, без да изгубят нещо от себе си. (*УСТОЙЧИВИ ВЕЛИЧИНИ - 14*).

Ти казваш: „Няма да го мразя.” Така не се казва. Кажете: „Ще го обичам”. (*АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 142*).

Престани да мислиш за човека, когото мразиш. Забрави, че той ти е причинил някаква пакост. Не мисли за обидата, която някой ти причинил. (*СЪРАЗМЕРНОСТ В ПРИРОДАТА - 225*).

Отнасяйте се към всички с Любов, а не с омраза... Който мрази, той е в съгласие с онези, които вървят в широкия път. Любящият възлиза нагоре, по тясната пътека; който мрази, слиза надолу, по широкия път. (*ВСЕ ЩО Е ПИСАНО – 38*).

ОМРЪЗВАНЕ

Когато някой се изпречи на пътя ти, навреме и без време, най-после той ти омръзва. Понякога и хубавите неща омръзват на човека и започват да му се втръсват. (*БОЖЕСТВЕНАТА МИСЪЛ - 136*).

без ОПЛАКВАНЕ

Никакво оплакване не се позволява. Паднеш ли, не плачи, но стани от земята и започни отново да се упражняваш. (*ДОБРОТО ОРЪЖИЕ - 226*).

Като е дошъл на Земята, човек трябва да разбере добре смисъла на живота и да не се оплаква от страданията си. Да се оплакваш, да изказваш недоволството си от Господа, това е търкане, което изхабява човешката душа. През каквито изпити, мъчнотии и страдания да минаваш, ти трябва да запазиш в душата си едно свещено чувство към Бога и да си кажеш: Хиляди промени могат да станат в мене и около мене, но в отношенията на Бога към моята душа не може да има никаква промяна. (*ЗАКОНЪТ И ЛЮБОВТА - 26*).

Речете ли да се оплаквате, че някой ви причинил пакост, ще знаете, че вие живеете още в един от низшите светове: физическия, астралния или умствения. Престанете ли да се оплаквате от хората, вие сте се качили в причинния или в Божествения свят. (*УЧЕНИЕ И РАБОТА - 281*).

Мнозина се оплакват от хората, от съседите си, че постоянно ги безпокоели. Как ги безпокоят? Вечер късно седели, свирили и пели. Не знаят какво да правят, как да излязат от това положение. Проста работа! Турете си памук в ушите и няма да чувате какво става около вас... Памукът е едно от най-простите средства. Има и друго средство - концентриране на мисълта. Ще съсредоточите мисълта си върху някой важен въпрос и нищо няма да чувате. (*ЦЕННАТА ДУМА – 33*).

Какво правите, когато на сърцето ви се яви някаква топка, когато имате някаква мъчнотия? Дойде някой ваш приятел, вие му се оплаквате, и подир малко ви олекне. Вие сте предали топката на вашия приятел. Той отиде на друго място, разказва за това нещо, предаде топката. И така, тази топка ходи от едно място на друго, докато се върне при човека, от когото е първо излязла. Това, което правите, не е наука. Правилно е да разкажете мъката си само на онзи, който ще влезе в положението ви и ще ви облекчи или да влезете в размишление и молитва. Така топката ще се махне. (*КРОТОСТТА И СМИРЕНИЕТО - 22.01.1920 г. - 18*).

Аз не се оплаквам като вас, но търся правилен, разумен начин да се освободя от препятствията, които срещам на своя път. Правилни ли сте опит да се освободите от препятствията и мъчнотиите в своя живот? (*ТРИТЕ ПОСОКИ - 118*).

ОПРАВЯНЕ ДРУГИТЕ

Не се бъркай в Божиите работи. Бог има предвид нуждите на всички същества и ще ги задоволи навремето им. Той има предвид всички хора и когато дойде времето, сам ще ги оправи. Не си поставяйте задача да оправяте хората. Оставете ги да се проявяват такива, каквито Бог ги е създал. Нека всеки човек прояви това, което е вложено в него. Ако искате вие да го изправите, можете да се опитате, но ще знаете, че както постъпвате с другите, така ще постъпват и с вас... Ако обичате един човек, имате право да снемете част от товара му, да го облекчите; ако пък е много олекнал, имате право да турите нещо на гърба му, да не губи почва под краката си. (*ЦЕННАТА ДУМА* - 287).

Ако приятелят на някого не върви по правия път, нека той насочи своя ум към него и по този Божествен път ще му прати помощта си, и животът му ще се измени. (*СИЛА И ЖИВОТ - III серия* - 262).

без ОСЪЖДАНЕ

Имайте предвид следния закон: Като осъждаш хората, вземаш половината от греховете им. (*АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том* - 383).

без ОТГОВАРЯНЕ

Някой ти казва някоя дума и ти не си премълчиш и отговориш. Ти му отговориш, но със своя отговор ти усещаш едно безпокойство в себе си. Това показва, че ти вървиш по стария закон. А пък щом отговориш и усещаш спокойствие, това показва, че си постъпил по новия начин на мислене. Не отговаряй на глупавия според глупостта му. Отговаряй на глупавия разумно, за да познае той, че е глупав... Не отговаряй на безумния, според безумието му... Не вземай ролята на глупавия, значи не му отговаряй със същата негова мярка. (*АКО ГОВОРЯ - I том* - 46).

без ОТБЯГВАНЕ

Не отбягвайте никого. Че някой бил нервен, ексцентричен, това не значи, че трябва да бягате от него. Изучавайте го и ще видите, че и в него се крие нещо хубаво. Божественото се проявява във всеки човек, но трябва да му се дадат условия, да се изяви. Не е въпрос да бъдете невежи и слепи за злото. Знание и будно съзнание е нужно за всеки. Човек трябва да бъде с отворени очи, да вижда злото, без да му се поддава; да вижда и най-малкото добро и да му дава условия да се развива; да търпи всичко, което Бог търпи и го изправя. (*УСТОЙЧИВИ ВЕЛИЧИНИ* - 31).

ОТВРАЩЕНИЕ

Човек се отвращава от храни, които не му хармонират, също от мисли и чувства, които не може да възприеме в себе си. Последното отвращение наричаме „морално отвращение”. (*БОЖЕСТВЕНАТА МИСЪЛ* - 136).

без ОТРИЧАНЕ

Не го отричам, понеже не го разбирам. Защото всяко нещо, което аз мога да го отрека, трябва да го разбирам. Някой казва: „Аз разбирам тази работа.” Тогава можеш да я отречеш. Но ако не разбираш тази работа, не може нито да я потвърдиш, нито да отречеш. Та някои от вас отричат нещата, без да ги разбирате. (*ПРАВА ОБХОДА И ПРАВА ПОСТЪПКА* - 167).

с ОТСТЪПВАНЕ

Седи една млада мома, дойде по-възрастен, тя стане от стола... Дойдем ли до закона на Любовта, да отстъпим. Отстъпването не е слабост в човека, то е само път на най-малкото съпротивление. (*ФАКТИ, ЗАКОНИ, ПРИНЦИПИ* - I том - 230).

Някой казва за себе си, че е отстъпчив и лесно решава задачите си. Зависи кога трябва да отстъпва. Човек трябва да бъде разумен, да знае кога да отстъпва и кога да настъпва. Ако настъплението е външно, човек вътрешно трябва да отстъпва. Ако не може да отстъпва, той трябва да държи поне отбранително положение. Христос казва: „Не противи се на злото.” Това значи: Когато кармата е назряла и тропа на вратата ти, ако си умен, трябва да отстъпиш. Отстъпиш ли, ще спечелиш; ако не отстъпиш, ще изгубиш. Щом видиш, че си обсаден отвън, искаш или не искаш, ти трябва да отстъпиш. Кажете ли някой, че не иска да отстъпи, всичко е свършено с него. Ще каже, че е готов да се самоубие, но не и да отстъпи. С убиване въпросът не се решава. Ония, които са обсадили човека, продължават да го гонят и в другия свят. Обсадно положение съществува и на този, и на онзи свят. (*ДОБРОТО ОРЪЖИЕ* - 194).

без ОТМЪЩЕНИЕ

Вие не се молите на Господа да му прости, но искате да ви помогне да си отмъстите. (*ООК* - III г. - 13 лекция - 16).

Ще ви обясня закона, защо не трябва да отмъщавате. Допуснете, че някой влиза в къщата ви и ви задига 1000 лева. Но в същия ден имате една важна работа, от която ще спечелите 100 000 лева. Ако вземете да гоните крадеца, вие ще загубите 100 000 лева. Господ казва: „Остави 1000 лева, ще спечелиш 100 000, свърши си работата”... Срещал съм ви да гоните 1000 лева, внимавайте, ще загубите 100 000 лева. Това е, което Евангелието проповядва, да не си отмъщавате, защото Господ казва: „Мое е отмъщението”. (*ИСКАЙТЕ СИЛА, ИМАЙТЕ ВЯРА* - ИЗВЪНРЕДНИ БЕСЕДИ - 110).

ОЦЕНЯВАНЕ

Всеки се счита онеправдан. Всеки мисли, че не са го оценили както трябва. За да се оценят, хората трябва да имат любов помежду си. Само любовта оценява нещата. Хората не са дошли още до онази широка, необятна любов, която обхваща всичко. Те живеят повече в личната любов, която оценява само едно лице... Дойдеш ли до другите хора, към тях имаш обикновено отношение. (*УЧЕНИЕ И РАБОТА* - 188).

без ПОГРЕШКИ

Който съзнава погрешките си, може да ги изправи. Да изправиш една своя погрешка, това значи, ако си напакостил на някого, да му направиш добро. (*БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ* - 313)

Всяка погрешка, която виждаш, поправи я. Може друг да я е направил, няма значение, тя е и твоя - поправи я. (*СВЕЩЕНИ ДУМИ НА УЧИТЕЛЯ - III т. - 95*).

Не се занимавайте с погрешките на хората, ще се осакатите... Няма по-опасно нещо да търсиш погрешките на другите. (*ФАКТИ, ЗАКОНИ, ПРИНЦИПИ - I том – 36*).

без ПОДОЗРЕНИЕ

Мнозина не успяват в живота си, поради подозрението и съмнението, на които са дали ход. Те се съмняват един в друг, съмняват се и в Бога. После се чудят отде идат противоречията. (*ЗАКОНЪТ И ЛЮБОВТА - 46*).

Подозрението е отсъствие на безкористна любов, от него се раждат всички болести. (*СИЛА И ЖИВОТ - III серия – 195*).

Нетърпението ражда подозрението към всичко и към всички. (*СИЛА И ЖИВОТ - III серия -194*).

Съзнателно или несъзнателно, навсякъде виждам една атмосфера на подозрение и след всичко това хората искат да минат за културни. (*СИЛА И ЖИВОТ - III серия -194*).

Подозрението е проникнало в ума, сърцето и душата ви и трябва да се освободите от него. (*СИЛА И ЖИВОТ – III серия - 194*).

Неразбирането пък се дължи на външното разглеждане на нещата. (*ЦЕННОТО ИЗ КНИГАТА НА ВЕЛИКИЯ ЖИВОТ - 254*).

Иска ли човек да намери истината, нека чете и изучава себе си. (*ЦЕННОТО ИЗ КНИГАТА НА ВЕЛИКИЯ ЖИВОТ - 254*).

Хора, които имат вълчи характер, и лошо да им направиш, и добро да им направиш, все подозират. Забележи ли човек в себе си такива прояви, той трябва усилено да работи върху тях. Това са занимания, задачи, които човешкият дух трябва да разреши. (*СВЕТЛИНА НА МИСЪЛТА - 26*).

Докато у нас подозрителността взема връх над всичко, никой не може да оправи света. (*СИЛА И ЖИВОТ - III серия 196*).

Вие сами си създавате своите нещастия. Какъвто сте, такива ще бъдате и хората около вас. Ако си подозрителен човек, около теб ще дойдат все хора подозрителни, понеже ти със своето подозрение ще събудиш подозрението. Може със своя характер да предавате на околните подозрението. Зависи от това, какво има вътре във вас, в подсъзнанието. Отвън може да минавате за добри, но със своето подсъзнание може да събудите нисши чувства в другите. (*АКО ГОВОРЯ - II том – 395*).

Махнете подозрението и го заместете с творческата любов. (*СИЛА И ЖИВОТ – III серия - 197*).

без ПОДЧИНЯВАНЕ

Човек се подчинява на всеки, който има по-голяма любов от неговата... Добре е понякога човек да изпълнява чужди заповеди, но по-добре е, когато сам си заповядва. (*БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - 206, 207*).

с ПОЖЕЛАВАНЕ

Не може човек да бъде щастлив, докато не желае щастието на всички хора. (*ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА - 43*).

Не пожелавай благата на другите хора. Онова, което Бог ти е дал, само то е твое право. Че някой бил богат - радвай се. Че имал къща - радвай се. (*ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА - II том - 99*).

ПОПРАВЯНЕ

Говорите ли за погрешките на хората, трябва да бъдете много внимателни, защото те са крайно чувствителни. Ако речеш да изправиш една погрешка на човека, той няма да те разбере право и ще започне да се съмнява в тебе... Веднага се обижда. (*СВЕТЛИНА НА МИСЪЛТА - 34*).

Пазете едно правило: Не поправяй един човек в погрешка, която ти сам имаш. Поправяй един човек в погрешка, която ти сам нямаш. И ръцете ти тогаз са чисти и каквото кажеш, Бог ще те благослови. (*ПЪРВИЯТ МОМЕНТ НА ЛЮБОВТА - 16*).

Щом искаш да изправиш погрешката на някой човек, най-първо ще пристъпиш към него с всичкото благородство на душата си, за да го предразположиш, да разбереш състоянието му. Щом разбереш състоянието му, ти можеш да му помогнеш. Помогнеш ли на него, ще помогнеш и на себе си. Да помогнеш на ближния си, това е цяла наука. (*СВЕТЛИНА НА МИСЪЛТА - 35*).

Когато човек стане лош, първото нещо, което трябва да направите, за да го поправите, е да го нахраните... Ако имате един неприятел, който ви мрази, гощавайте го, хранете го, той ще ви стане приятел. (*МОК – III г. - 8 лекция - 125*).

без ПОХВАЛИ

Какъв смисъл имат похвалите? Каквото мнение да имате за човека, дръжте го в себе си, няма защо да го казвате. Дали добре постъпва или не, и за това не говорете. Той е още в началото на доброто. Доброто в него още не е завършено. Той е художник, който едва сега е започнал да рисува. Той сега се учи да туря боите, а вие го хвалите. Като го хвалите, наместо да му помогнете, вие отвличате вниманието му от работата. Докато не завърши картината си, нищо не говорете. Когато картината оживее и проговори, вие можете да си кажете мнението си. (*ЕЗИКЪТ НА ЛЮБОВТА - 137*).

Велико и красиво е човек да пребъдва в Бога. Постигне ли това, той не се нуждае от похвалите на хората. (*ЕЗИКЪТ НА ЛЮБОВТА - 137*).

с ПОЧИТАНЕ

Ако е въпрос за привидно почитание, то лесно се отдава... Почит ли е това? И жената може да върши лоши работи зад гърба на мъжа си, а външно да го почита. Почит ли е това? Това е лицемерие. Хората са свикнали на това лицемерие и се радват на външното почитание... Почитанието трябва да излиза от дълбочината на човешкото сърце. Разумни отношения трябва да има... Разумни отношения са нужни навсякъде. (*КОЙТО ДОЙДЕ ПРИ МЕНЕ - 143*).

Ако храната, мислите и чувствата на човека повдигат неговия ближен, те са на място. Ние ги наричаме Божествени. Понякога мислите и чувствата на одного повдигат ближния му, а той сам пада. И те са на място. За предпочитане е, обаче човек да се храни с такива мисли и чувства, които да повдигат, както него, така и неговите близни. (*УЧЕНИЕ И РАБОТА - 116*).

Съвременните хора искат почитание, без да бъдат нежни и внимателни към другите. *(КОЙТО ДОЙДЕ ПРИ МЕНЕ - 145).*

Между стари и млади, старайте се да си отдавате почитание един на друг, защото вие не знаете кой от вас е стар и кой млад. Някои от вас са живели по-дълго време, имат по-големи опитности, те са по-стари. *(БЕСЕДИ, ОБЪСНЕНИЯ И УПЪТВЕНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ - 1921 г. - 103).*

Надпреварвайте се в почит! Първата черта и за младите, и за старите е да се надпреварват в отдаване на почит. *(ООК - III г. - 24 беседа - 21).*

ПРАВЕНЕ

Едно добро дело, направено по всички правила, може да храни човека цял живот. *(ПРОСВЕТЕНО СЪЗНАНИЕ - 284).*

Христос е казал: Да не правиш на другите туй, което не искаш да ти правят. *(ООК - II г. - 8 лекция - 37).*

Някой идва и иска да направя за него нещо, което и за себе си не мога да направя. Не мога да те обичам повече от себе си. Не изисквайте от хората да правят за вас повече, отколкото правят за себе си. Никога не прави за другите повече, отколкото можеш да направиш за себе си. Казано е: „Да любиш ближния си като себе си.” *(ПЪРВИЯТ МОМЕНТ НА ЛЮБОВТА - 117).*

Почита се само красивият, умният, добрият човек. *(АБСОЛЮТНА ЧИСТОТА - 13).*

ПРАВО

Гледището и на обществото, и на един народ, онова гледище, гдето въпросите се разрешават добре за всички, то е право. *(СЪЩЕСТВУВАНЕ, ЖИВОТ И ОТНОШЕНИЕ - 467).*

Всеки един човек има едно право, което Бог му е дал. Следователно, никога не ограничавай човека в неговите Божествени права!... И ако го спрете в тези права, вие ще го турите в един крив път. И ще вплетете и себе си в крив път. Не се месете в правата на другите! *(ИЗПИТЪТ НА ЛЮБОВТА - 246).*

В какво се заключава правото на човека? Ако видиш, че някой човек се е натоварил толкова много, че пъшка под тежестта на товара си, ти имаш право да отнемеш част от теглото му, да го облекчиш. Или ако видиш, че някой е олекнал толкова много и губи равновесието си, ти имаш право да го натовариш малко, за да не се вдигне във въздуха от лекота. *(ЦЕННАТА ДУМА - 281).*

без ПРЕДИЗВИКВАНЕ

"Какво да правим, когато ни предизвикват отвън?" Стойте настрана. Ако предизвиквате, и вас ще предизвикват. Как постъпвате с кучетата? - За да не ви лаят, вие им давате хляб. *(АБСОЛЮТНА ИСТИНА - 152).*

с ПРИМИРЯВАНЕ

Да се примири някой човек с някого, това значи, че има права мисъл, *(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I там - 199).*

Някои казват: „Да се примирим с всичките хора.” Да се примирим с всички разумни хора - да. Но да се примирим с всички глупави хора - не. (*СВЕЩЕНИ ДУМИ НА УЧИТЕЛЯ - II том - 170*).

ПРЕОБРАЗЯВАНЕ

Преобразяването на хората е задача на Бога. Не се занимавайте с работи, които не са по силите ви. (*УЧИТЕЛЮ БЛАГИ - 17*).

с ПРОЩАВАНЕ

„Прости им, Господи, те не знаят какво правят.”- (*ПИСАНИЕТО*)

Някои казват: „Аз никога няма да му простя.” Ти няма да му простиш, но Бог ще му прости... Да простиш и да обичаш, това е много трудна работа. Има един велик закон в Природата: Като прощаваш, добиваш своята свобода. (*АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 141*).

Когато простиш някому и ти е неприятно да го срещаш, това не е прощаване. (*АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 143*).

Прощката не е произволен процес. Тя излиза от един възвишен свят, мястото, на който е в горната част на човешката глава. (*ДОБРИ НАВИЦИ - 88*).

Желая ви сега да приложите в живота си законът на Любовта, като закон за всеопрощение. (*ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 30*).

Когато някой човек не може да прощава, той трябва да знае кои са причините за това... Дължи се на това, че у него не е развит съответният център, който се намира горе на главата. Този център е свързан с известни космически сили. Ако този център не е добре развит у човека, той не може да прощава. Когато този център е в хармония с други сили, други центрове и способности, които действат в човешката душа, тогава и човек е готов да прощава... Това място на главата, от което зависи, дали човек може да прощава или не, може да се събуди. Представете си един мъж, който не може да прощава. Нека някоя хубава жена, у която способността да прощава е силно развита, се докосне леко до главата на този мъж, дето е мястото на този център, вие ще забележите, че този човек моментално се променя... У хора, които не могат да прощават, очите потъмняват; те са винаги недоволни. Тези пък, които лесно прощават, имат светъл поглед; те са винаги доволни. (*ПРАВО СИ ОТСЪДИЛ - 56*).

Един цар имал един слуга, който му дължал десет хиляди таланта. В деня, в който трябвало да плати дълга си, слугата се явил при господаря си и започнал да плаче, да се моли, да отложи срока на плащането. Най-после царят му казал: „Прощавам всичкия ти дълг. Иди да работиш и да бъдеш разумен, да не правиш нови дългове.” Какво направил после този слуга? Едва излязъл от дома на господаря си, той срещнал един свой съслужител, който му дължал само сто пенязи, хванал го за врата и започнал да го души, да му плати дълга си. Длъжникът паднал на колене и почнал да се моли, да плаче, да отложи срока на плащането. Кредиторът, обаче, останал неумолим, дал под съд длъжника си и го турил в затвора. Като чул за това, царят извикал първия си слуга и му казал: „Аз ти простих целия дълг от десет хиляди таланта. Не можа ли и ти да простиш на брата си 150-те пенязя, които ти дължи?” (*ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - 311*).

Законът за прощаването гласи: Всичко, което Бог прощава, и човек трябва да прости. На когото Бог прощава, и човек трябва да е готов да прости. На когото Бог не прощава, и човек не трябва да прости. Ако Бог прости на някого, а човек не му прости, затворът чака онзи, който не е готов да прощава. Прощавайте, за да прощават и на вас... Достатъчно е човек да прощава в

размера на своите възможности, за да следва пътя към Великия живот. (*ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - 311*).

Казвате: „Той, Господ ще прости всичко.” Не, прошка в света прави само Любовта. Само Любовта прощава, само Божията Мъдрост прощава и само Божията Истина прощава. Три неща има в света, които прощават. Ти не може да простиш без Любов, ти не може да простиш без Мъдрост, ти не може да простиш без Истина... Ако Любовта е в душата ни, ако Мъдростта е в ума ни, ако Истината е в тялото ни, ние можем да простим. (*ФАКТИ, ЗАКОНИ, ПРИНЦИПИ - 176*).

Прощавай винаги заради Бога! (*СВЕЩЕНИ ДУМИ ОТ УЧИТЕЛЯ - I т. - 55*).

Прощаването не произтича от човека. То иде от Бога. Можеш да се бориш в себе си дали да простиш, но ти трябва да победиш в тая борба. (*СВЕЩЕНИ ДУМИ ОТ УЧИТЕЛЯ - I т. - 55*).

Всеки един от нас, който не може да прощава, значи липсва му какво? - Милосърдие. (*БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ – 1922 г. - 255*).

Първата стъпка, с която ученикът влиза в духовния живот, е прощаването. (*СВЕЩЕНИ ДУМИ ОТ УЧИТЕЛЯ - I т. - 55*).

Желая ви сега да приложите в живота си закона на Любовта, като закон за всепрощаване. Правете опити в името на Любовта да простите на всички. Както Бог прощава греховете на хората, така и те трябва да прощават и своите грехове, и греховете на ближните си. Само така може да се запази великата хармония в живота. (*ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 30*).

без ПРЕДУБЕЖДЕНИЕ

Второто нещо е да премахнем предубеждението. Всеки ден се борим с нечисти мисли, които ни накацват като оси... Трябва да се ограждаме от тия мисли, които са остатък от миналото; те са излишъци, от които всички трябва да се очистите. (*СИЛА И ЖИВОТ - III серия -194*).

ПРЕСТЪПЛЕНИЕ

Всяко престъпление се счита за неморално или неразумно действие. Обикновено престъпленията стават в такъв свят, дето разумността е слаба или характерите са незавършени. (*БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ - 300*).

без ПРИРАВНЯВАНЕ

Има едно състояние, един стремеж у хората да се приравнят. Човек трябва да се приравнява, но има една опасност тогава. Да се приравниш, но там да не оставаш в това приравняване. Трябва да мязаш на една пружина, както да я огънеш, надолу или нагоре, но като я пуснеш, тя пак добива своето първоначално положение. (*ПЪТЯТ НА ДОБРОТО - 336*).

без ПРОСИЯ

Сегашният свят е пълен с души останали назад в развитието си, т. е. останали назад от човешката еволюция, поради което не могат самостоятелно да се ползват от силите на Природата. Едни от тях се намират в положението на просяци, които тропат по чуждите врати,

да искат хляб; други са в положението на апаши, а трети - в положението на паразити. (*ТРИТЕ ЖИВОТА* – 7).

Нека гладният да умре от глад, но да не проси. За предпочитане е гладен да умреш, но да не просиш... Да считаш, че хората са длъжни да те гледат, това не е любов, това е изнудване. В Писанието е позволено на човека да проси, но само от Бога, от никого друго. Всяко просене въвн от Бога е унижение за човешката душа. (*МНОЗИНА КАЗВАХА* - 144).

Окултният ученик никога не трябва да подлага ръка, да проси. Щом има нужда от нещо, той ще отиде при някой свой близък или познат и ще му каже: Имаш ли някаква работа за мене? - Какво можеш да работиш? - Мога да копая, да чистя - с една дума всичко мога да върша. - Добре, благодаря ти, че ще ми послужиш. (*ДОБРИ НАВИЦИ* - 24).

бъдете ПРЯМИ

Отношенията на честния човек, като разумно същество, спрямо всички окръжаващи, са прями; в тях няма нищо изопачено. (*МОК – IV г. - 20 лекция - 46*).

РАДВАЙТЕ СЕ

Радвайте се на успехите на своя ближен, за да се радва и той на вашите успехи. (*БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ* - 177).

РАЗЛИЧНИ

Забелязано е, че когато двама души с различни култури, с различно устроени организми се съединят всякога по-силният надвива на слабия. Последният трябва по някакъв начин да се приспособи, да издържи на енергиите на по-силния. Като знаят този закон, земеделците избират силна присадка, за да могат да присаждат плодните дървета. Иначе, ако е по-слаба присадката, не може да издържа на енергиите на дървото, което ще присаждат. Същият закон се забелязва и при съединяване на мъже и жени от различни раси. За пример, ако хора от черната раса се женят за бели, те измират, не могат да издържат на енергиите на белите. Затова такива женитби не се препоръчват. Ако се случи, че черните не измират, тогава пък поколенията им са хилави и след време свършено се израждат. Този закон действа не само между хора от различни раси, но и между хора от една и съща раса, но с различни умствени и духовни стремежи. Децата на такива родители са обикновено болни, хилави. (*КРАДЕЦЪТ И ПАСТИРЪТ* - 147).

без РАЗНОГЛАСИЕ

Разногласието между хората се дължи на неорганизирания мозък. В мозъка се явяват различни разстройства, които причиняват недоразумения между хората. (*СЪРАЗМЕРНОСТ В ПРИРОДАТА* - 225).

без РЕВНОСТ

Туй, което обичаш, имаш голяма ревност за него... Има една естествена ревност. Добре е човек да я има. Но има една ревност злокачествена, епидемия е. (*БОЖЕСТВЕНИЯТ ИМПУЛС* - 107).

Обичаш ли един човек, ревността веднага иде. Много хора са пропаднали от ревност. Тя е болест, която мъчно се лекува. Ревността се ражда при еднообразието. (*УЧЕНИЕ И РАБОТА* - 169).

Какво представя ревността? - Сиромашията на живота... Когато се казва, че някой е ревнив, това значи, че той е осиромашал и умствено и сърдечно - във всяко отношение... Той изгубва и радостта си. *(БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ - 70)*.

Ревността има материален произход... Ревнува се за какво? Ако ти се вземе нещо, което е ценно. Но онова, което няма никаква цена, ти не си готов да го ревнуваш... В ревността лошото е там, когато ти ограничаваш свободата на човека. А пък свободата на човека се ограничава, когато ти не даваш място на неговия ум да се прояви. Съществува един закон: Човек, който ограничава другите хора, ограничава себе си. *(СЪЩЕСТВУВАНЕ, ЖИВОТ И ОТНОШЕНИЕ - 476)*.

Всеки човек е изпитал и познал ревността. Срещате двама братя или приятели, които живеят добре помежду си. Достатъчно е да влезе една мома между тях и единият от двамата да се влюби в нея, за да се скарат те моментално. Вместо да се карат и бият помежду си, ето какво трябва да направят: да оставят момата свободна, да си избере, когото тя иска, и след това двамата братя или приятели да се целунат един друг, да целунат и момата и да си подадат ръка за взаимна дружба. Онзи, който остава сам, той трябва да се радва, че брат му или приятелят му е предпочетен. Щом единият е щастлив, и другият трябва да бъде щастлив. *(КРАДЕЦЪТ И ПАСТИРЯТ - 151)*.

с РЕШАВАНЕ

Убеждавайте хората, че е дошло време да се решават всички въпроси с любов, но не с тази обикновено любов, която вие познавате. Не, всички въпроси трябва да се решават със знание и мъдрост; всички въпроси трябва да се решават със свобода и истина; всички въпроси трябва да се решават с доброта; всички въпроси трябва да се решават със справедливост; всички въпроси трябва да се решават с красота. *(СИЛА И ЖИВОТ - VII серия - изд. „Печатница Малджиев” - Русе - беседа 19 „И ПИШЕШЕ НА ЗЕМЯТА” - 22)*.

без РУГАНЕ

Днес мнозина мислят, че като наругаят някого, ще го оправят. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШИКИЯТ СВЯТ - 235)*.

със СВОБОДА

Настоящото се нуждае от свобода. Дайте свобода един на друг! Ако сте в едно събрание или в едно общество, не се ограничавайте един друг. Както се нуждаете от разстояние един метър един от друг, така човек се нуждае и от външна свобода. *(ТРИТЕ ПОСОКИ – 293)*.

Това, което мнозина считат за свобода, не е никаква свобода. Истинската свобода разбира разумни отношения между живите същества, които не нарушават интересите помежду си. *(ФОРМИ В ПРИРОДАТА - 60)*.

Нещастieto на хората е в това, че всеки иска другите да живеят като него. Да не си противодействат едни на други, но да оставят всяко същество да бъде свободно в своето проявление, защото Бог ги е оставил свободни. *(АКО ГОВОРЯ - II т. - 399)*.

Срещнете ли някой човек, не го осъждайте, че не върви по пътя, по който вие вървите, но вътре в душата си дайте му право, да живее както той разбира. Да дадеш право на човека свободно да се проявява, това значи да дадеш възможност на Бога в него да се прояви. Щом ограничиш един, втори, трети човек, най-после и тебе ще ограничат. Страданията и нещастията в живота идат от ограниченията. Не ограничавайте нито себе си, нито другите. Дайте свобода и на външната, и на вътрешната любов. *(ДА ИМ ДАМ ЖИВОТ - 67)*.

ако си СИЛЕН

Лош човек наричаме всеки човек, който употребява своята физическа сила безразборно, а пък умен човек наричаме оня, който употребява своята сила разумно. (*АКО ГОВОЛЯ – II том – 388*).

Силен е само онзи, който може да помага на слабите. (*СИЛА И ЖИВОТ – V серия - 383*).

Силния можеш да почиташ и уважаваш, а слабия - да любиш. (*ВСЕ ЩО Е ПИСАНО - старо изд. - 47*).

със СМирение

Христос казва: „Когато отидеш някъде, седни на последното място. Остави домакинът да те постави на първото място.” Само домакинът може да определи твоето място. (*НОВОТО НАЧАЛО – 311*).

СПАЗВАНЕ

Влезе ли в едно общество, човек е длъжен да спазва реда и порядъка, които съществуват там... Следователно, докато има отношение към индивидите, към обществата и към народите, човек трябва да се съобразява с техните нрави и обичаи. Човек трябва да има отношение към лица, общества и народи, които стоят по-високо от него. В този случай, той ще спазва техните нрави и обичаи, ще се подчинява на известни условия, но същевременно ще се ползва от тях. (*МЕТОДИ ЗА САМОВЪЗПИТАНИЕ – 164*).

със СПОГОДЯВАНЕ

Двама братя може да се спогодят, ако постъпват разумно. Няма въпрос, по който да не може да се спогодят, но когато постъпват по човешки, нямат възможност. Отстъпките трябва да бъдат взаимни - и от едната, и от другата страна. При сегашните условия, колкото отстъпва единият, толкова трябва да отстъпва и другият - равномерни трябва да бъдат отстъпките. (*ООК – III г. – 31 лекция – 225*).

със СПОДЕЛЯНЕ

Какво прави човек, когато иска да сподели една своя свещена опитност с някого? Първо той изучава човека, да разбере може ли да оцени опитността му, да не се поругае с нея. Затова, именно, Христос казва: „Не хвърляйте бисерите на свинете.”... Когато някой ви разправя една своя свещена опитност, изслушайте го с всичкото си внимание. Кажете ли, че тя нищо не представя, вие ограничавате духа му, а с това спъвате и себе си. Отвори душата си за Божественото съзнание и от това положение разглеждай нещата. (*ТРИТЕ ЖИВОТА - 24*).

Когато си болен, нещастен или недоволен, не ходи между хората да се оплакваш. Не носи своето нещастие между хората. - Че умрял баща ти, че умряло детето ти - не се оплаквай. Че си изгубил богатството си, също не се оплаквай. Друг е въпросът, ако ти се роди дете и ако забогатееш. Ако издържиш изпита си свободно можеш да ходиш и споделяш с тях радостта си. Не бързай да се освободиш от скръбта си, да я стовариш на гърба на другите. Добрият човек всякога се товари, а лошият се разтоварва. (*ДРЕХА НА ЖИВОТА – 100*).

без СПОР

Двама души искат да купят едно и също планинско място, да си построят вила. Кой от двамата ще успее? И двамата са богати. За да не се яви спор помежду им, и двамата трябва да бъдат разумни. Правилно е по-умният, по-добрият от тях да купи мястото, защото може по-добре да го използва. Между хората споровете се разрешават чрез разумността, а между животните - чрез закона на силата. (*БОЖИЯТ ГЛАС - 306*).

Жената иска да пее в къщи. Мъжът пък настоява, че петел ще пее в дома им, а не кокошка. Не е важно кой ще пее, мъжът или жената. Важно е да се чуе мнението на разумния. Ако жената е по-умна, нека се чуе нейната дума. Ако мъжът е по-умен, нека той каже думата си. Давайте предимство на разумния човек, бил той мъж или жена. (*УЧЕНИЕ И РАБОТА - 214*).

Няма спор, който да не може да се разреши. (*СЪБУЖДАНЕ - 203*).

Всеки спор се разрешава чрез отстъпване. Двама души спорят. Единият трябва да отстъпи. (*СЪБУЖДАНЕ - 204*).

Какъв спор може да има между бащата и децата? Бащата съм аз, държа центъра, дето са краищата на всички конци. Положението на децата зависи от мене. Правя превод: влиянието на онзи, който държи единия край на конците, символизира влиянието на известни психични центрове на разумни същества. Ако тия същества са възвишени, добре ще бъде за вас; ако са нисши, това значи, да попаднете под влиянието на дявола... В дадения случай, аз, който държа единия край на конците, също се намирам под влиянието на други действащи сили. Не съм аз единственото лице, което разрешава въпроса... Какво ще стане тогава? Ако те ме заставят да си оттегля ръката, да пусна края на конците, аз ще ги послушам. При това положение, въпросът веднага се разрешава. (*СЪБУЖДАНЕ - 203*).

СПРАВЕДЛИВИ

Справедливостта е отношение на човека към другите. (*МОК – IV г. 20 лекция - 49*).

За да бъдем справедливи, трябва да имаме предвид живота на всички същества, малки и големи, и да им отдаваме право всички да живеят. (*V МЛАДЕЖКИ СЪБОР - 1927 г. - 23*).

Да бъдеш справедлив, значи да знаеш, как да постъпваш при всяка твоя мисъл, при всяко твое чувство, и при всяко твое действие. Да бъдеш справедлив, значи да знаеш как да постъпваш като мислещо същество, като разумен културен човек. Ами че ти един ден ще дойдеш до съприкосновение с други културни същества. (*СИЛА И ЖИВОТ – VII серия - изд. „Печатница Малджиев+ - Русе - беседа 19 „И ПИШЕШЕ НА ЗЕМЯТА” - 9*).

Да бъдеш справедлив, значи да защитаваш името на Бога, честта на Бога. (*ЗАПАЛЕНА СВЕЩ - 100*).

със СПРАВЯНЕ

Вярно е, че на Земята има и лоши хора, но изкуството да се живее се заключава именно в това, да се справяш с лошите хора. С добрите всеки може да живее. Важно е с лошите хора да живееш добре. (*УСТОЙЧИВИ ВЕЛИЧИНИ - 25*).

без СПЪВАНЕ

Не спъвай и не ограничавай никого. (*СВЕЩЕНИ ДУМИ НА УЧИТЕЛЯ - II т. - 76*).

без СРАВНЯВАНЕ

Не се сравнявайте с хората. Считай, че всеки знае колкото тебе. Кажй: „И той знае колкото мене, но още не е проявен. (БОЖЕСТВЕНИЯТ ИМПУЛС - 230).

със СТИМУЛИРАНЕ

Като се срещнат двама души, те трябва да имат ясна представа един за друг, взаимно да се стимулират. Не се ли стимулират, отношенията им не са правилни. (НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 95).

СТРАДАНИЕ

Освен за себе си, човек страда още и за своите ближни. Това е неизбежен закон. Съзнателно или несъзнателно, човек участва в общите радости и страдания, в общите печалби и загуби. (РЕАЛНОСТИ И СЕНКИ – 198).

без СТРАХ

Този свят не е място за малодушни хора. Душите, които слизат на Земята, са най-големите герои. Страхливците не могат да живеят на Земята. Страхливците стават зайци, мухи, бълхи и най-после се израждат. (ООК – III з. – 31 лекция - 4).

Страхът ражда лъжата, а лъжата – лицемерието. (МОК - II з. - 21 лекция – 7).

без СТЪЛКНОВЕНИЕ

Не влизайте в стълкновение с Божественото в себе си. Не влизайте в стълкновение с ближните си. Не влизайте в стълкновение с животните и растенията - с никого и с нищо не влизайте в стълкновение. (ЦЕННАТА ДУМА - 441).

със СЪВЕСТ

Правото се ражда от съвестта (МОК – III з. – 18 лекция - 181).

Когато съвестта е слабо развита, човек обича да полъгва. (МОК – III з. – 18 лекция - 181).

Ако на челото на човека има две успоредни, напречни линии, те показват дълбоко развита съвест. Този човек никога не лъже. (СТЕПЕНИ НА СЪЗНАНИЕТО – 67).

СЪВЕТ

Представете си, че имате една сестра, която искате да посъветвате... Как ще кажете на тая сестра: „Сестро, много си нахална! Това, което вършиш е безобразие! Това не е никаква религия! Ти не вярваш в Бога!“ Ако аз съм на ваше място ще й кажа: Ти си много набожна, повече, отколкото трябва. Само че си се влюбила в един господ, който е много прост. И аз едно време бях се влюбил в него, но ми побеля главата. Онзи Господ, в когото ние вярваме, когото аз знам - истинският Господ - като отидеш при Него и искаш да му се оплакваш, Той казва: Не се оплаквай (КЪМ ИЗВОРА - 317).

Не ви съветвам никога да слушате хорски съвети. Може да извлечете известна поука от тях, но всеки трябва да слуша онзи съвет, който Бог е вложил в неговата съвест. Вижте какво казват хората и ако то е в съгласие с онова, което Господ ви казва вътрешно във вашата съвест, послушайте ги; ако не, не следвайте чужди съвети никога. (*СИЛА И ЖИВОТ - I серия – 69, 70*).

със СЪГЛАСИЕ

Ако трябва да свършите някаква добра работа, никога не отлагайте. Ако целият ви дом - баща, майка, жена, деца не са в съгласие с вас, пак не отлагайте работата си. Щом е Божествена, вървете напред. За вас е важно да имате хармония с Бога. Ако жена ви не е съгласна с вас, оставете я свободна, а вие вършете това, което отвътре ви се диктува. (*УЧЕНИЕ И РАБОТА - 157*).

Някой път, за да дойдете в съгласие, трябва да приложите един закон. (*ЗАПАЛЕНА СВЕЩ - изд. - 1995 г. - 2 час - 77*).

Дойде някой и ти не можеш да го търпиш. Защо не можеш да го търпиш? По простата причина, че единият е натоварен, и другият е натоварен. Уморен си. Търсиш някое място да починеш. И като се съберат двамата, и двамата не сте разположени. И ще се отблъскват. Всеки иска да тури товара на другия. Не! Не може така! Ще намериш някой човек, който няма никакъв товар на гърба си и ще му кажеш: „Можеш ли да ми помогнеш? Половината от това, което нося на гърба си, ще ти дам.” Това е Божественото. Половината дай от товара. И хора, които не се обичат, много имат. А пък хора, които се обичат, единият има много, а другият няма нищо. Такъв е законът. Само хора, които не са еднакво добри, могат да се обичат. (*ЗАПАЛЕНА СВЕЩ – изд. - 1995 - 2 час - 76*).

Седи някой до тебе и ти си недоволен от него. Той има повече и иска да ти тури. Трябва да се тури при тебе някой бедняк и да ти е приятно, че е дошъл. А дойде някой, който знае повече. Той много знае, и ти не можеш да му говориш. Ти речеш да му говориш, той ти казва: „Чакай, чакай, да ти кажа!” Като дойде някой, който не знае и е способен да възприема, ти му кажеш и той слуша, и теб ти е приятно да му говориш, а пък седнеш при някой учен човек и му разправяш, и той казва: „Чакай да ти кажа, ти не знаеш нищо!” Ти му казваш: „Чакай, да ти кажа!” Но той ти казва: „Чакай, да ти кажа!” Ти му разправяш своята опитност. Разправяй своята опитност на ония, които са готови да те слушат и да я приложат. (*ЗАПАЛЕНА СВЕЩ - изд. - 1995 - 2 час - 77*).

без СЪДЕНЕ

Ако брат ти е сгрешил, не го съди, не го отблъсквай от себе си, но помогни му да се очисти, да се облече в нова премяна. (*ВСЕ ЩО Е ПИСАНО – 39*).

Когато човекът на новото види, че някой греша, той нищо не му казва, нито го съди, но дълбоко в себе си се моли за него. Щом се помоли сърдечно, молитвата му се приема... Новото изключва всякакво съдене. (*ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 27*).

Хората всеки момент се съдят, съмняват се, подозират се едни други. (*ДА ВИ ДАДЕ - 99*).

Самоосъждане между вас да няма. Това е необходимо, за да се образува между вас известна хармония. (*БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ - 1921 г. – 101*).

Имаш чичо, който заграбил наследството ти от баща ти и не ти го дава. Ако го дадеш под съд, положението ще се влоши. Иди при него, поговори меко и с любов. (*СЪРАЗМЕРНОСТ В ПРИРОДАТА - 220*).

Някой път не само че не прощавате някому... Ти го даваш под съд. Тогава идва Господ и Той те дава под съд. (*АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - I том - 141*).

Щом съдиш някого за нещо, непременно туй ще ти дойде до главата. (*СЪБОРНИ БЕСЕДИ 1926 г. - 42*).

СЪЛЗИ

Сълзите на духовния човек са пълни всякога с благодарност, а сълзите на светския човек са пълни със скръб; когато плаче, чувства се унижен. (*СЪБОРНИ БЕСЕДИ – 1926 Г. - 42*).

без СЪМНЕНИЕ

Какво има да се съмнявате? Съмняват се само онези, които нямат истински познания. Които имат познания няма какво да се съмняват. (*ООК – II г. – 30 лекция - 8*).

Кое още спъва човека? - Съмнението. Днес повечето хора се съмняват в родителите си, в братята и сестрите си, в приятелите си - навсякъде съществува съмнение. Няма по-голямо мъчение от това да се живее в съмнение и недоверие. Дето отсъства Любовта, Мъдростта и Истината, съмнението се явява като вътрешен резултат на живота. Когато Любовта се оттегли от живота, като резултат иде престъплението; когато Мъдростта се оттегли, на нейно място иде невежеството; когато Истината се оттегли, вместо нея иде робството и ограничението. (*СЪБУЖДАНЕ- 121*).

Съмнението е признак на това, че човек не разбира дълбоките причини на нещата. (*СВЕТЛИНА НА МИСЪЛТА - 27*).

То е неуловимо и с микроскоп не се вижда, но влезе ли веднъж в ума на човека, то влече след себе си ред погрешки. Не се ли освободите от съмнението, дарбите на вашия ум, на вашето сърце и на вашата душа, не могат да се развиват правилно. (*СВЕТЛИНА НА МИСЪЛТА - 36*).

Когато човек се съмнява в другите хора, той започва да се съмнява и в себе си, в своята сила, в своята вяра, в своята любов. (*СВЕТЛИНА НА МИСЪЛТА - 27*).

Съмнението в човека представлява накупление от чужди мисли, които смушават неговото сърце и неговия ум. (*СВЕТЛИНА НА МИСЪЛТА - 27*).

Съвременните жени са готови да напуснат мъжете си, но не и съмнението. Не, съмнението напуснете! Жена напуска мъжа си, а съмнението не напуска; мъж напуска жена си, а съмнението не напуска... Съмнението напуснете, не мислете повече за него. (*СВЕТЛИНА НА МИСЪЛТА - 29*).

Дойде ли във вас известно съмнение, запитайте се: „Защо се съмнява?“... Разглеждайте съмнението научно, като един елемент с неговите свойства и условия, при които се явява и т. н. (*МОК - IV г. - 19 лекция - 30*).

Красивият живот в човека е в сила да се справи със съмнението. (*СВЕТЛИНА НА МИСЪЛТА - 28*).

Човек с човека може да живее добре, ако между тях няма никакво съмнение. (*МНОЗИНА КАЗВАХА - 132*).

Самоосъждане между вас да няма. Това е необходимо, за да се образува между вас известна хармония. (*БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ - 1921 г. - 101*).

без СЪРДЕНЕ

Когато вие се разсърдите някому, обидите се крайно, не искате да го погледнете, очите трептят, държите си погледа надолу към земята. Защо? Защото тия течения ви свързват с центъра на Земята, вие сте свързани с черното братство. (*ООК - II г. - 32 лекция - 13*).

Всякога сръдната произтича от основното положение: хората не мислят. Тогава, щом се разсърдиш, ще кажеш: „Трябва да мисля!“ Нищо повече. Ето лекуването на сръдната... Знаете ли какви пакости прави сръдната? Грамадна енергия е тази и много микроскопическа... Като дойде сръдната, кажете: „Мисли, мисли, мисли!“ Така ще можеш по обратен път да възвърнеш и онази енергия, която тялото е изгубило. (*ПРАВА ОБХОДА И ПРАВА ПОСТЪПКА - 163*).

с ТАКТИЧНОСТ

Във физическия свят всички неща стават във време и пространство. Затова, под тактичен човек разбираме онзи, който употребява всяко нещо навреме и на място. Който не е тактичен внася дисхармония в живота си, а дисхармонията причинява зло. (*СЪБУЖДАНЕ - 108*).

с ТЪРПЕНИЕ

Ако аз не мога да търпя другите хора, аз правя пакост на себе си. (*БОЖЕСТВЕНИЯТ ИМПУЛС - 33*).

без УБИЙСТВО

Ако човек от любов към своя живот убие някого, с това той спасява ли своя живот? Казано е: „Който иска да запази своя живот, той ще го изгуби.“... Човек трябва да знае, че неговият организъм е уд (орган) от Божествения организъм и ако за запазването на своя живот, погубва живота на брата си, с това той внася дисхармония в целия Божествен организъм, като покварява и своя живот. (*ЗА ТОВА СЕ РОДИХ - 191*).

с УВАЖЕНИЕ

Кои са причините, които карат хората да бъдат недоволни едни от други и да търсят възможности да се отдалечат? - Неуважението и непочитанието. Всеки иска да бъде уважаван и да го ценят. (*БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ - 341*).

Да отстъпиш мястото си на някого, това значи, да имаш уважение към този човек. Това е външната страна на уважението. Да уважаваш човека, това значи, да му отдадеш правото, което му се пада... Между обичта и уважението има такава връзка, каквато между силата и страха. (*БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ - 342*).

Първото нещо, което се изисква от всички, е да храните помежду си взаимно доверие и уважение. (*ОТНОШЕНИЕ НА ПРОСТИТЕ ИСТИНИ - 90*).

Срещнете ли един човек, който има дълбоко уважение към другите, всички ще го считат за слаб човек и ще се качат на главата му. Учтивият човек, който уважава и почита хората, преди всичко е кротък, внимателен, зачита времето на другите, не го отнима без работа, не го забавлява с празни приказки. (*МОК - IV г. - 30 лекция - 47*).

Ако искаш да те уважават, трябва да уважаваш. (*БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ - 66*).

Който уважава хората, уважава и себе си и който уважава себе си, уважава и хората. Това правило трябва да поставите като основа в живота си. (*МОК - IV г. - 30 лекция - 58*).

Само онзи човек се уважава, от когото блика живот, енергия. (*ТРИТЕ ПОСОКИ - 167*).

Търсиш слава от хората. Обаче, те ще те славят и уважават дотолкова, доколкото можеш да им направиш някакво добро. *(АБСОЛЮТНА ИСТИНА - 198)*.

Властта е преходно нещо. Днес си на власт, утре ще я изгубиш; днес имаш пари, всички те почитат и уважават, но щом изгубиш парите си, с тях заедно губиш и уважението. Докато човек крепи щастието си върху физически неща, той всякога ще бъде нещастен. Щастието иде от вечни, от постоянни неща. *(ДОБРИ И ЛОШИ УСЛОВИЯ - 51)*.

Човек уважава този, когото обича. На него може да служи, да помага. Щом не обича някого, нито му служи, нито го уважава. *(БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ - 342)*.

Кога учителят се ползва от уважението на своите ученици? - Когато от ума му излиза светлина, която учениците могат да възприемат. - Кога учителят обича учениците си? - Когато възприемат светлината, която той им дава. *(БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ - 121)*.

От всички хора се изисква разумно уважение. Това е една от благородните черти, която човек трябва да развива на Земята. От вас се изисква разумно уважение. *(МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН - 08.04.1988 г.)*.

Взаимно уважение - това е една от най-благородните черти, която човек трябва да развие на Земята... Върху взаимното уважение почива разумният живот. *(МОК - IV г. - 22 лекция - 88)*.

Почнете да се уважавате, да виждате доброто във всинца. Вие имате заложени дарби и да видите какво Бог е вложил във вас... Всеки носи нещо специфично хубаво, което друг не може да носи. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ ИМПУЛС - 216)*.

И тъй, през тази година, всички трябва да придобиете качеството на взаимно уважение и почитание един към друг. Учтивостта, уважението е вътрешно морално качество на човека. Който уважава хората, уважава и себе си. И който уважава себе си, уважава и хората. Това правило трябва да поставите като основа в живота си. *(МОК - IV г. - 30 лекция - 56)*.

Както искаш да те уважават, тъй и уважавай. *(СВЕЩЕНИ ДУМИ НА УЧИТЕЛЯ – II т. - 186)*.

Във всеки човек има нещо хубаво. *(БОЖЕСТВЕНИЯТ ИМПУЛС - 216)*.

без УГАЖДАНЕ

Какво ще каже светът за вас, това не е важно. Това не значи, че трябва да мразите и пренебрегвате света, но не трябва да се свързвате с него. Стремете се да угаждате на Бога, а не на хората. Ако можете да угодите на Бога, и на хората ще угодите. Не угодите ли на Бога, на хората никога не можете да угодите. Като угаждате на Бога, вие ще бъдете силни, здрави, разумни. *(ПРОСВЕТЕНО СЪЗНАНИЕ - 166)*.

УПОРИТОСТ

Упоритият не иска да работи, никого не слуша, на никого не се подчинява. Как трябва да се постъпи с него? Как може да го накарат да работи? - Като го канализират, т. е. като го поставят при лоши условия на живота. Майка, баща, приятели - всички трябва да се откажат от него. Като се намери в трудни условия, той започва да работи, сам си пробива път... Животът учи хората на всичко. *(БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ - 243)*.

УПРАВЛЯВАНЕ

На ангелите е дадена голяма власт - за да управляват слънчевата система. И човек подсъзнателно се стреми към тази власт, но като не е готов още за нея и не знае как да я постигне,

той започва да управлява подобните си и се натъква на погрешки и противоречия. С подобните си ще бъдеш като техен брат, докато дойдеш до положението на ангел, да управляваш и работиш заедно с Бога. (*СЪБУЖДАНЕ – 8*).

УПОВАНИЕ

Казвате: „Има ли хора в света, на които можем да разчитаме?“ - Има, разбира се. (*БЪДЕЩЕТО ВЕРУЮ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО - 97*).

На кого можете да уповавате в живота си?... На един богат човек, който ви обича... на един учен човек, който ви обича... на един силен човек, който ви обича... Разчитайте само на онези, които ви обичат, колкото малки да са те! (*БЪДЕЩЕТО ВЕРУЮ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО - 97*).

Не уповай на безсилието! (*ЦЕННОТО ИЗ КНИГАТА НА ВЕЛИКИЯ ЖИВОТ - 41*).

Не очаквайте от никого нищо. Бъдете доволни на това, което Бог ви е дал. Уповавайте само на Бога. (*НОВИЯТ ЧОВЕК - 40*)

с УСМИВКА

Срещате някого и му се усмихвате. Защо? И вие не знаете, защо се усмихвате. Срещате друг, поглеждате го сериозно. Защо? И това не знаете. Понякога се усмихвате, за да предразположите човек, да покажете, че му обръщате внимание. Както и да постъпвате с хората, дали се усмихвате, или сте сериозни с тях, в дадения случай те имат различно мнение за вас. Що е усмивката? Усмивката е условие за запознаване с човека. Усмиваш се - отваряш вратата на къщата си. Ставаш сериозен - затваряш вратата на къщата си. Кога човек отваря врата си? - Зимно време. По-добре е човек да отваря вратата си, отколкото да я затваря. По-добре е да се усмихва, отколкото да е сериозен. Защо някоя жена се усмихнала? - Зимно време е, вълн е студено, и тя е отворила вратата си... За кого отваря вратата? - За измръзналия. Като влезе вътре, той ще се стопли... Ама тази жена няма право да се усмихва на друг мъж, освен на своя. Това е старият морал... Този морал е причина за нещастията между хората. Престъплението не седи в усмивката, но в лошите, в кривите мисли и чувства на човека. (*ЦАРСКИЯТ ПЪТ НА ДУШАТА - 280*).

Колко ви струва, като минавате покрай някого, да се усмихнете? Какво ви коства, като минете покрай приятеля си, да го поздравите и да му кажете една хубава дума? Не да се усмихваш принудено, но от сърце. (*ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА - II том - 178*).

Виждал съм деца, млади момичета, имат много хубава усмивка, като те погледне, усмихва се и то хич не мисли за усмивката... Ти трябва да възприемеш усмивката. Ти си тъжен, скръбен, и като видиш тази усмивка, измени се тъжното ти състояние. Такава усмивка аз я наричам Божествена усмивка. Има една усмивка, която е човешка. Трябва да дадем ход на Божественото в нас. (*ФАКТИ, ЗАКОНИ, ПРИНЦИПИ - I том - 48*).

Искаш някой да ти се усмихне. Пръв ти се усмихни. Искаш добро ръкуване. Пръв ти дай пример за добро ръкуване... Усмивката е цветът на човешката душа. Тая усмивка ражда най-хубавия плод. (*ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА – II том - 179*).

с УЧТИВОСТ

Толкова учтив да бъдете, че да не каже никой: „Този пък откъде е дошъл?“ (*АКО ГОВОРЯ - II т. - 125*).

Ако търсите външна учтивост, външно уважение, това ще срещнете донякъде у младите, но то е повърхностно качество, което скоро изчезва. (*МОК – IV г. - 30 лекция - 47*).

Учтивият е не само внимателен и търпелив, не само изслушва другите, но и не губи времето никому. (*СВЕЩЕНИ ДУМИ – III том - 85*).

Човек трябва да цени както своето време, така и времето на другите хора. (*МОК – IV з. - 30 лекция - 48*).

Второто качество на учтивия човек е да изслушва другите хора така, както изслушва себе си. Дойде ли някой при такъв човек, да сподели с него своята идея, той веднага ще влезе в неговото положение и от това гледище ще го изслушва. Ако говорителят е учтив, и той ще влезе в положението на този, който го изслушва и няма да злоупотреби с неговото време. Човекът, който е лишен от учтивост, като ви срещне един път, ще гледа напълно да ви използва. Той е глупав човек, не взима предвид, че ще стане нужда да ви срещне и втори, и трети път. Учтивият, разумният човек, обаче, като ви срещне един път, той знае, че ще ви срещне и втори, и трети път, затова гледа да запазите добро мнение за него, както и той за вас. (*МОК – IV з. - 30 лекция - 48*).

Третото качество на учтивия човек е, че той се абстрахира от себе си. За мярка на нещата той не взима себе си, но ги разглежда обективно. (*МОК – IV з. - 30 лекция - 49*).

Учтивият човек живее в хармония с Природата, и нему тя помага. (*МОК – IV з. - 30 лекция - 50*).

неХАРЕСВАНЕ

Ти не харесваш една сестра - ще я повикаш, ще се почерпиш с нея, ще ѝ кажеш: „Много те обичам.“ (*КЪМ ИЗВОРА - 317*).

ХВАЛЕНЕ

Хубаво е хваленето. Но човека може да похвалиш за онова, което заслужава. По-добре е да хвалиш човека, отколкото да го укоряваш. В това отношение е по-хубаво като хвалиш, причиняваш полза за себе си, пък като укоряваш, то е загуба. (*РАЗУМНИТЕ СЪЩЕСТВА - 15*).

с ЧЕСТНОСТ

Честността според мене не е морално чувство. Да бъде човек честен, това е най-високото постижение на [...]. Честността, това е царството Божие на животните. А пък честността на човека, както е сега създаден, това е първата врата, през която можеш да влезеш в Божествения свят. Ако ти не си честен, ти в Божествения свят не можеш да влезеш. Честността, това е едно високо постижение на човека... Ако ти не постъпваш честно, ще отидеш в ада. С честността - в рая, а пък без честност, с безчестието, ще влезеш вътре в ада. (*АКО ГОВОРЯ - II т. - 166*).

Честността защитава личността на човека, неговата чест... Да бъдеш честен, значи да защитаваш своята чест, окръжаващите хора да имат добро мнение за тебе. (*ЗАПАЛЕНА СВЕЩ - 100*).

ЧУВСТВА

Когато човек храни горчиви чувства в себе си, той е способен да направи големи пакости. (*АБСОЛЮТНА ИСТИНА - 152*).

Понеже Бог те храни с благи чувства, и ти ще даваш такива. (*АБСОЛЮТНА ИСТИНА - 152*).

с ЩЕДРОСТ

Щедростта е Божествено качество... Давай, не в размерите, които Бог дава, но в човешките размери. Имаш или нямаш възможност да даваш, дръж поне в ума си мисълта, че трябва да даваш... Как може сиромашът да стане богат? Чрез щедростта... Като развива в себе си щедростта, той най-после ще стане богат. Щедростта не се изразява само в материално даване. Човек трябва да бъде щедър и в думи, и в чувства, и в добри мисли и постъпки. (*УЧЕНИЕ И РАБОТА* - 230).

Щедрост, която не е приложена на-място, причинява ред пакости и нещастия. (*ДА ИМ ДАМ ЖИВОТ* - 146).

Ако аз ви дам пет, десет или сто лева, това не е щедрост. Може да ги дам от срам, от немай-къде или положението ми ме кара да ги дам, но всичко това още не е щедрост. Причината, която ме е подбудила да ги дам, не е щедростта. (*МОК - III г. - 30 лекция* - 227).

Когато обират някого, това показва, че той не е бил щедър. Днес чрез насилие го заставят да дава. Кражбата съществува по причина на това, че хората не са щедри. Ако хората бяха щедри, никакви кражби нямаше да съществуват. (*ДВИГАТЕЛИ В ЖИВОТА* - 86).

Ако някой човек е щедър и дава на всички, това подразбира, че Бог го е определил за разпоредител на неговите блага. (*ЛЮБОВ КЪМ БОГА* - 220).

ПРИМЕРИ

КОЙТО ВИДИ

Казват ми: "Господин Учителю, хвърлени книги." Казвам: „Не зная.” Взема книгата на туй място, на друго място, на четири-пет места взема книгите. Казвам: „Кои са ги хвърлили, да им се каже.” Аз взимам книгите, събирам ги. Казвам: „Не търсете, кой ги е хвърлил” Кой видял книгата, дигнал тази книга. Считайте туй което аз правя, е право. Ти не питай кой направи това, но и ти прави като мене. След четири пет години този пример го взеха и сега като минават, и те правят това.” (*ПЪТ НА ЗАЗОРЯВАНЕ* - изд. 1999 г. София - 444).

ЕДНА РАБОТА

Тук, преди години дойдоха две млади сестри. Казват: „Учителю, ела да видиш какво са направили на поляната, дето играем. Туй място е свято, само костилки нахвърлили от праскови” Казвам: „Къде са?” Започвам да ги събирам, пак показвам. Аз се поусмихнах (туй е един действителен пример), казвам на двете сестри: „Днес ще ви създам една работа. За всяка костилка, която съберете, по едно левче ще ви дам. Колкото ще дигнете, ще ги четете. Не зная колко време ще ви вземе. Правя един опит с вас, на всяка костилка по едно левче.” И за четири-пет минути едната събрала двадесет и една, а другата събрала петнадесет. На едната платих двадесет и един лев, а на другата петнадесет лева, те се поусмихнаха. Казват: „Учителю, утре дали ще има такива?” Казвам: „Много малко ви дадох. Ако двадесет праскови бих сял в една градина, след една година не по едно левче, но по няколко хиляди лева ще вземете.” - „Ние - казват - разбрахме.” Казвам: „Туй го дръжете за себе си. Аз няма да ви казвам имената, аз правя този опит, да има какво да говоря, понеже някой [път] като няма какво да говоря, че правя опити. (*ПЪТ НА ЗАЗОРЯВАНЕ* - изд. 1999 г. София – 445).

ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ
БЕИНСА ДУНО
(ПЕТЪР ДЪНОВ)
ОБХОДА
ПЪРВО ИЗДАНИЕ

СЪСТАВИЛИ:

Трендафила Бапдевска
Ангел Кермедчиев

със съдействието на
Веселина Маркова
Пелагия Иванова

София

БИБЛИОТЕКА

СВЕТЛИНА В ПЪТЯ

ПРЕРАЖДАНЕТО

ОСНОВИ НА ЗДРАВЕТО

1. ЗДРАВЕ И ХИГИЕНА
2. ЧИСТОТА И ЗДРАВЕ
3. СЛЪНЦЕ И ЗДРАВЕ
4. ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА
5. МИСЛИ, ЧУВСТВА И ЗДРАВЕ
6. ДИШАНЕ И ЗДРАВЕ
7. ПРАНАТА
8. ВОДАТА И ЗДРАВЕТО
9. ХРАЧЕНЕ И ЗДРАВЕ
10. ЛЕЧЕБНО ГЛАДУВАНЕ
11. ДВИЖЕНИЕ И ЗДРАВЕ
12. РАБОТА И ЗДРАВЕ
13. ЗА КРАСОТАТА
14. РАДВАЙТЕ СЕ
15. ЖИВОТ И ДЪЛГОЛЕТИЕ
16. СТРАХЪТ И СТРЕСЪТ
17. ПРИЧИНИ И ЛЕКУВАНЕ НА БОЛЕСТИТЕ

ВЗАИМООТНОШЕНИЯ

1. БЛИЗОСТ
2. ЖЕНИТБАТА
3. ЦЕЛУВКАТА
4. ОБХОДА - ДРУГИЯТ ДО ТЕБЕ
5. ГОВОРЕНЕТО
6. ОБМЯНА - МЕЖДУ ХОРАТА
7. ВЗИМАНЕ - ДАВАНЕ
8. ЛЮБОВ И ОБИЧ
9. ПОДАЙ РЪКА
10. ТОЧНОСТ И БЛАГОДАРНОСТ
11. ВЪЗДЕЙСТВИЯ ВЪРХУ ХОРАТА
12. ВЛИЯНИЯ
13. ВНУШЕНИЯ
14. ВЪЗВИШЕНИ СЪЩЕСТВА
15. АНГЕЛИТЕ И ХОРАТА
16. ВЪЗВИШЕНИТЕ СЪЩЕСТВА
17. ДОБРОТО